

Tiltalte har anerkendt pligten og kravet for så vidt angår erstatning for tingsskade og har i øvrigt bestridt pligten til at betale godtgørelse og kravene størrelsesmæssigt.

F3 har gentaget sin påstand om, at tiltalte dømmes til at betale en godtgørelse på 25.000 kr. med procesrente fra den 11. marts 2019.

Tiltalte har bestridt pligten til at betale godtgørelse og kravets størrelse.

Supplerende oplysninger

Der har også for landsretten været afspillet en videoafhøring af vidnet X1 og alarmopkald.

Tiltalte er tidligere straffet 7 gange for kørsel i frakendelsestiden og 6 gange for vold.

Forklaringer

Tiltalte og vidnerne F1, V7, V3, F2, V11, V13, V1, V2, V6, V8 og V9 har for landsretten i det væsentlige forklaret som i 1. instans.

Tiltalte har supplerende forklaret til forhold 1-2, at de begge havde drukket. Det kan godt gå galt, når han drikker spiritus, og det endte den aften da også med, at de begyndte at tumle. Han trak ikke F1 ud af taxaen. Hun steg selv ud, mens han betalte for turen, og han havde slet ikke fat i hende. F1 var ikke nede på jorden, heller ikke da taxaen var kørt.

Tiltalte har om forhold 3 forklaret, at F1 pludseligt rejste sig og begyndte at løbe, da de skændtes inde i stuen. Han slog hende ikke på noget tidspunkt i ansigtet, men han gav hende et "trælår" enten med knæet eller med en knyttet hånd. Det var efter, at hun var faldet. Han tog ikke fat i hendes hoved, og han har ikke ramt hende med knæet i hovedet. Hans bror var til stede, mens det skete, og han så det.

Tiltalte har om forhold 4 forklaret, at han husker køreturen. De afleverede en kollega, inden de kørte hjemad. De skændtes under køreturen, men han slog hende ikke. F1's mærker har været fra den følgende nat, hvor de igen var ”oppe at tumle”.

Om forhold 5-8 har tiltalte forklaret, at han blev sur over, at F1 ikke ville indrømme, at hun havde haft kontakt med V1. Han husker ikke, om skænderiet startede allerede på bodegaen. Skænderiet eskalerede til vold. Han slog hende 10-15 gange – bl.a. med håndroden på skulderen. Hvis han har ramt hende i ansigtet, har det ikke været bevidst. Han ville kun ramme hende på skulderen. Det var kun ham, der slog. Han sparkede hende ikke, heller ikke mens hun lå ned. På et tidspunkt faldt hun. Han forsøgte ikke at nikke hende en skalle, og han havde heller ikke fingrer inde i hendes ører. Det er muligt, at han på et tidspunkt havde fat i hendes nakke. Han truede ikke med at slå F1 eller hendes datter ihjel. Han truede heller ikke med at brænde hende på kogepladen. Skænderiet varede 10-15 minutter og stoppede ved, at F1 gik over på bodegaen. F1 har nok været bange for ham. X1 var på sit værelse under hele episoden. Politiet kørte ham til By1 og han blev ikke afhørt i den forbindelse.

Tiltalte har om forhold 12-13 forklaret, at det er rigtigt, at han ødelagde en madras, dyner, en pude, en topmadras, nogle trusser og nogle BH'er. Han væltede også fjernsynet, så det gik i stykker.

Tiltalte har om forhold 15-17 forklaret, at han ville tale med F1 om, hvad der skulle ske imellem dem. Det var ikke aftalt, at de skulle mødes, og F1 blev overrasket over, at han var i lejligheden. Han havde ikke fat i F1 med et halsgreb og truede hende heller ikke. Han havde måske fat i hendes skuldre, men han husker ikke hvorfor, og det var maksimalt i 15 sekunder. F1 bad ikke X1 om at løbe efter hjælp. X1 tog i skole efter 20 minutter. Hun blev vistnok hentet af 3 skolekammerater. Han og F1 aftalte herefter at tage sammen over til hans bror.

Om forhold 20-21 har tiltalte forklaret, at F1 frivilligt steg ind i bilen. Han slog hende ikke under køreturen. De holdt kortvarigt på en rasteplads, fordi han skulle tisse. Han er sikker på, at han ikke har truet hende eller spurgt, hvor hun og X1 ville begraves. De skulle snakke om tingene og finde ud af, om de skulle fortsætte deres forhold. De kørte i F1's bil, og det var F1 der kørte. Han forstår ikke, hvorfor F1 har forklaret, at han skulle have truet hende i en skov. Hun har forklaret mange ting, som ikke er sket.

Tiltalte har om forhold 22-23 forklaret, at han heller ikke tvang F1 til at køre fra rastepladsen videre til brorens lejlighed. Han slog hende heller ikke under denne del af køreturen og tog heller ikke halsgreb. Det, han forklarede i byretten om, hvad overboen måtte have set, var da de forlod brorens lejlighed. F1 gik frivilligt med ind til hans bror. Han havde ikke fat i hende, da de gik fra bilen til hans brors lejlighed.

Tiltalte har om forhold 24 forklaret, at stemningen mellem ham og F1 fortsat ikke var god, da de ankom til hans brors lejlighed. Da F1 ville forlade lejligheden, tog han fat i hende, for det hjalp jo ikke at stikke af, når de skulle tale sammen. Han tvang hende ikke med tilbage til lejligheden. Han sagde til hende, at de var nødt til at tale om tingene, og hun fulgte frivilligt med tilbage til lejligheden. Han havde muligvis armen omkring hende, da de gik tilbage, men han holdt ikke fast i hende. Det var på det tidspunkt, at overboen bankede på vinduet. De var hos hans bror 2-3 timer. Han tog ikke F1's telefon, og han husker ikke, hvor mange opkald der var til hendes telefon. Han slog hende ikke, mens de var hos hans bror. F1 skulle mødes på skolen med nogle fra kommunen. Han tvang ikke F1 til at tage ham med til mødet. Da de kom til skolens parkeringsplads, ville F1 ikke gå med ind på skolen, selvom han foreslog hende at gå med folkene fra kommunen. F1 sagde ikke ret meget, mens de holdt på parkeringspladsen. Han truede ikke F1 da de kom hjem i lejligheden.

Tiltalte har om forhold 25-26 forklaret, at han ikke tvang F1 til at blive i lejligheden eller i sofaen. Han har heller ikke nægtet hende at gå ud i køkkenet eller i bad. Han tog ikke hendes telefon. Han slog hende på intet tidspunkt og truede hende heller ikke. Han forhindrede hende ikke i at besvare opkald fra søsteren. Han foreslog hende at aflyse mødet på kommunen, så de to kunne få talt deres problemer igennem, mens X1 var i skole. Han bad udlejeren om at komme, for at han enten kunne få sit navn på lejekontrakten eller få sit indskud tilbage. Udlejeren kom samme eftermiddag. F1 og X1 var også i lejligheden. Udlejeren ville tænke over det, for han var træt af den ballade, der havde været i lejligheden. De var herefter væk fra lejligheden i ca. ½ time, da de handlede ind til aftensmaden. Næste dag kørte de vist en tur ind til hans bror, efter at X1 var taget i skole. De havde været tilbage i lejligheden i et par timer, inden politiet kom. V1 havde været forbi, men tiltalte ønskede ikke at tale med ham. V1 bad ikke om at komme til at tale med

Foreholdt sms af 9. september 2018 kl. 12.19 og tiltaltes svar sendt kl. 12.21 har tiltalte forklaret, at han var ked af det, der var sket, men han var ikke enig i det, hun skrev. Det kan godt passe, at han den 27. august 2018 skrev en sms til F1's far. Han skulle vide, at hans datter var fuld af løgn, og tiltalte ønskede at vide, om hun også havde været sådan over for andre.

Tiltalte har om forhold 27-28 forklaret, at han holdt ind til siden af vejen, da han så V1 komme gående imod sig i den modsatte side af vejen. Tiltalte standsede bilen i rabatten lige ved siden af V1 muligvis i noget græs. Han kørte med ca. 50 km/t og accelererede ikke frem mod V1. V1 gik med sin søn, og ingen af dem måtte springe til siden for at undgå at blive påkørt.

Tiltalte har om forhold 31 forklaret, at han og F3 havde været kærestepar, men det var de ikke længere i januar 2018. De kom igen til at skændes om de nøgenbilleder, som hun havde modtaget. Han tvang hende ikke til at blive i lejligheden. Der var noget tumult mellem dem. Han skubbede hende og slog hende med håndroden på skulderen, men ikke med knytnæve. Det er muligt, at han også ramte hende på kinden. Han blev også skubbet og slået af F3. Han var meget sur på hende. Hun forsøgte ikke at forlade stedet. Han ved ikke, om de skader, man kan se på fotos i sagen, er fra deres tumult. Det kan godt passe, at F3 var hos ham i ca. 4-5 timer, men tumulten varede højst 1 time. F3 sad i bilen og ventede, mens han hentede cigaretter til hende. Hun kunne bare være kørt, hvis hun var bange for ham. F3 og han har siden skrevet sammen over Messenger. Foreholdt korrespondance mellem dem den 30. april 2018 har tiltalte forklaret, at det oplyste telefonnummer var til brug for, at hun kunne trække sagen tilbage.

F3 har skrevet til ham flere gange også efter retsmødet den 8. oktober 2019. Han har ikke svaret på nogle af beskederne.

Tiltalte har om sine personlige forhold forklaret, at han i december 2019 flyttede til By9. Han fik arbejde som fisker 2 dage efter løsladelsen. Han vil ikke kunne udføre samfundstjeneste på grund af arbejdstiderne som fisker.

F1 har supplerende forklaret til forhold 1-2, at de havde drukket, men hun var ikke fuld. Hun havde sat sig ud i taxaen og ville være taget hjem uden tiltalte, da tiltalte kom løbende ud fra bodegaen og rev hende ud af taxaen. På

vej hjem i taxaen var tiltalte meget sur. Da de nåede frem, åbnede tiltalte bildøren og rev hende ud af taxaen; det er hun sikker på. Hun kan ikke i dag huske, om hun i den forbindelse røg ned på jorden. Hun havde nået at ringe op til V5 da tiltalte slog hende med knytnæve i maven. Naboen så hende blive slået.

Hun har til forhold 3 forklaret, at tiltalte gav hende slaget med albuen i ansigtet, mens han endnu sad ved siden af hende i sengen. Efter at have kastet hende på gulvet, trak han hende ud og gav hende et knæ i ansigtet. Hun nåede at trække hovedet lidt tilbage, men blev ramt på munden. Han tog hendes telefon, fordi V5 blev ved med at ringe. Hun måtte ikke besvare opkaldene. Hun fik til sidst lov til at ringe til V5 for at sige, at hun alligevel ikke skulle komme, og at hun var ok. Tiltalte truede med at slå V5 og V4 ihjel, hvis de kom. Knæsparket på låret fik hun, mens hun endnu var i stuen, efter at hun havde fået et knæ i ansigtet. Tiltalte kørte psykisk på hende, og truslerne fortsatte. Tiltalte undskyldte den næste dag det skete og lovede, at det ikke ville ske igen. Hun besluttede at give det en chance og op søgte ikke lægen.

Om forhold 4 har vidnet forklaret, at tiltalte blev meget sur over, at hun havde kigget i hans telefon. Slagene på skulderen var med knyttet hånd; det var altid med knyttet hånd. Hun husker i dag ikke, hvor mange gange han slog, men det kan godt passe med 5-6 gange, som hun tidligere har forklaret. Hun blev svimmel, da han slog hende på kæben. Hun var heller ikke ved lægen den dag.

Vidnet har om forhold 5-8 forklaret, at hun blev beordret til at tage med på værtshus. De havde forinden skændtes om nogle lamper, og tiltalte mente, at hun havde været ham utro. Da de kom tilbage i lejligheden, blev hun bange, da hun så ham låse døren, og han rullede gardinerne ned. Hun fik nok 3-4 spark, mens tiltalte endnu havde skoene på. Hun sagde, at det gjorde ondt at blive sparket med sko på, hvorefter han tog skoene af og fortsatte. Han ramte hende i panden, da han inde i soveværelset gav hende en skalle efter at have skubbet hende omkuld. Det var tommelfingrene, han pressede ind i hendes ører. Han truede også ved denne lejlighed med at slå X1 ihjel. Han truede med at brænde vidnets hænder på kogepladen. Hun var meget bange for ham, og da hun så muligheden for at stikke af gennem den åbenstående havedør, løb hun over på bodegaen efter hjælp. Det var da ca. 2 timer siden, at de sammen var taget hjem fra bodegaen. Hun tog først på skadestuen dagen efter.

Om forhold 15-17 har vidnet forklaret, at hun ikke kan sige, hvor længe tiltalte havde greb om hendes hals. Tiltalte truede med at brække vidnets kæbe og slå X1 ihjel, hvis ikke hun kaldte X1 tilbage. Tiltalte stod lige ved siden af, da hun sendte X1 i skole. Da tiltalte ville have, at de kørte ind til tiltaltes bror, følte hun ikke, at hun havde mulighed for at sige fra.

Hun har om forhold 20-21 forklaret, at da de nåede ud til parkeringspladsen hos V4 bad tiltalte hende parkere bilen i hjørnet af parkeringspladsen. Han begyndte her at slå hende med knytnæve på skulderen. Herefter beordrede han hende til at køre videre, da de skulle ud i skoven for at se, hvor han ville begrave hende og X1. Hun har aldrig været så bange før. Han sagde, at hun selv kunne få lov til at grave hullet, hvor de skulle ligge. Det passer ikke, at tiltalte var ude af bilen på noget tidspunkt – i så fald ville hun være kørt.

Da de kom tilbage til parkeringspladsen ved V3's lejlighed – forhold 22-24 – skulle de igen holde samme sted som før, hvor man holder afsides. Kvælertaget om hendes hals var med én hånd. Han holdt fast i hende, da de gik ind til V3. Hun ved ikke, om nogen så dem. Det lykkedes hende at løbe ud af lejligheden, men han indhentede hende. Hun signalerede til overboen, at hun skulle ringe efter politiet. Hun er ikke sikker på, hvornår tiltalte tog hendes mobiltelefon. Da de ringede fra skolen, måtte hun ikke tage derhen uden ham. Hun ringede fra parkeringspladsen ved skolen og sagde, at hun ikke kunne komme ind på skolen, men at de måtte komme ud til hende. Hun håbede, at folkene fra kommunen kunne se, at hun havde brug for hjælp. Hun husker ikke, om tiltalte truede med at slå hende ihjel, da de kom hjem i lejligheden, men han truede hende hele tiden.

Vidnet har om forhold 25-26 forklaret, at udlejeren var hos dem 15-30 minutter. Det var tiltalte, der ringede efter ham, da han ønskede sit navn på lejekontrakten. X1 var hos dem i lejligheden. Hun turde ikke forsøge at stikke af, heller ikke da de var ud for at handle. Han ville have, at de alle tre skulle sove i stuen. Hun måtte hverken gå i bad eller lave kaffe. Han gennemgik hendes telefon og beskyldte hende for at være ham utro, mens han slog hende på skulderen.

Vidnet har om forhold 27-28 forklaret, at hun ikke var vidne til episoden.

Hun er stadig sygemeldt bl.a. på grund af social angst. Hun er indstillet til pension, og hendes sag skal behandles den 4. november 2019.

V7 har supplerende til forhold 1-2 forklaret, at hun blev opmærksom på de to, fordi de diskuterede. Det var derfor, hun blandede sig. Hun husker ikke, at der blev skubbet eller slået. Det var ikke så voldsomt, men mere en diskussion. Foreholdt afhøringsrapporten, ekstrakten side 62 f., har vidnet forklaret, at det er længe siden, og at hun i dag ikke husker, om der blev slået. Det var tiltalte, der skubbede.

V3 har supplerende forklaret, at han i dag ikke husker, om der skete noget den 7. juli 2018. De var alle tre fulde hele tiden. Forholdet mellem tiltalte og F1 var lidt op og ned. Han kan ikke lige nu huske, at tiltalte har været voldelig over for F1. Han husker ikke, at F1 ikke kunne gå dagen efter. Han kørte galt i 1989 og har siden haft problemer med hukommelsen.

F2 har supplerende til forhold 5-8 forklaret, at han stod og talte med F1 uden for bodegaen, da tiltalte kom ud og sagde, at nu skulle de hjem. Tiltalte havde på det tidspunkt været sur og jaloux i et par timer. Tiltalte sagde til F1 at hun ville få samme straf som sidst. F1 fortalte vidnet, at det betød, at hun ikke måtte komme ud i nogle dage. Det brag, han hørte fra lejligheden, var en tung lyd, og F1 kom løbende kort tid efter braget. F1 viste ham mærker på underarmene og senere, da politiet havde hentet tiltalte, også mærker på overkroppen. F1 fortalte, at hun var blevet slået, men han husker i dag ikke, om hun også sagde, at hun var blevet kastet ned i et bord. Han havde ikke før mødt hverken tiltalte eller F1.

V11 har supplerende forklaret til den første episode, at tiltalte pludseligt slog F1. Slagene ramte hende på skulderen og i ansigtet. Han stoppede, da vidnet bankede på ruden. Ved den næste episode var F1 ked af det, og hun græd. Da blev hun også slået af tiltalte. Vidnet kunne ikke se, om det var med flad hånd. Da de kom ind i opgangen, gik hun ud og sagde til tiltalte, at hvis det fortsatte, ville hun ringe efter politiet. Tiltalte trak F1 ind i lejligheden. Hun vil tro, at der gik en uge mellem de to episoder.

V13 har supplerende til forhold 24-26 forklaret, at hun ikke var sagsbehandler for familien, men tog med sin kollega da kommunen modtog en underretning fra skolen. Første gang, hun mødte F1 var ved mødet på skolens parkeringsplads. De havde ringet mange gange, uden at telefonen blev taget. Nogle gange blev telefonen taget, uden at der blev sagt noget. Det var F1 der tog telefonen, da de aftalte mødet på skolen. F1

ringede senere og bad dem om i stedet at komme ud på parkeringspladsen. De kunne se på F1 at hun var rigtig bange. De aftalte et nyt møde dagen efter, fordi de gerne ville have mulighed for at tale med F1 uden at tiltalte var til stede. Mødet på parkeringspladsen varede 10-12 minutter. Foreholdt vidnets forklaring ifølge politirapport af 19. september 2018 har vidnet forklaret, at hun ikke husker, om tiltalte forsøgte at forhindre dem i at tale med F1 på tomandshånd, da de dagen efter tog ud til F1's bopæl.

V1 har til forhold 25-26 forklaret, at han ikke husker, om han var ude ved F1's bopæl. Han er kørt galt 7 gange og har flere gange slået hovedet. Han har problemer med hukommelsen. Han kan heller ikke længere huske noget om den episode, hvor han var ude at gå med sin søn, og hvor tiltalte skulle have forsøgt at påkøre dem (forhold 27-28). Foreholdt afhøringsrapport af 30. oktober 2018, side 3, har vidnet forklaret, at det er muligt, at han har forklaret som anført. Han plejer ikke at lyve, men han kan ikke huske, om han har forklaret sådan til politiet, eller om det overhovedet er sket.

V2 har supplerende forklaret, at der var en lille græsribbe mellem vejbanen og stien. Han gik og så på sin mobiltelefon, da hans far skubbede til ham. Vidnet trådte lidt til siden på grund af skubbet og gik herefter videre. Han tænkte ikke videre over, hvorfor hans far skubbede til ham. Bilen holdt ca. 1½ meter fra ham. Han husker ikke, hvordan bilen holdt. Han husker ikke, at bilen skulle være kørt direkte imod dem.

V6 har supplerende til forhold 1-2 forklaret, at som hun husker det, steg kvinden selv ud af taxaen. Det var manden, som betalte for turen. Vidnet skyndte sig væk og så ikke, hvad der skete uden for taxaen. Hun holdt ikke øje med, hvordan kvinden kom ud af bilen.

V8 har supplerende til forhold 5-8 forklaret, at det passer meget godt, at F1 kom løbende tilbage til bodegaen 10-15 minutter efter, at hun og tiltalte var taget hjem.

V9 har supplerende forklaret, at den dag, hvor tiltalte ville tale om at overtage lejligheden, havde vidnet tidligere på dagen ringet til F1 for at høre, hvordan F1 havde det. F1 gav telefonen videre til tiltalte, og de aftalte, at vidnet skulle komme forbi. Det kan godt passe, at han var forbi dem om eftermiddagen. Tiltalte og F1 havde forinden været hos købmanden for at handle. Vidnet gav over for F1 udtryk

for, at han ikke forstod, at hun var tilbage hos tiltalte, selvom der havde været så meget ballade. Han var der ca. 20 minutter. F1 virkede ikke bange. Han ønskede ikke, at nogen af dem overtog lejligheden, for han ville ikke have mere ballade. Foreholdt vidnets forklaring ifølge afhøringsrapport af 9. oktober 2018, side 3 f., har vidnet forklaret, at han ikke husker, om det var F1 som bad ham komme forbi. Han har bagefter talt med F1, der fortalte, at tiltalte havde truet hende, og at tiltalte havde siddet med en kniv, da han sad og læste bogen sammen med X1

Landsrettens begrundelse og resultat

Skyldspørgsmålet

Forhold 1-8, 15-17, 20-26

F1 har også for landsretten forklaret detaljeret om, at hun den 7. juli 2018 om aftenen har været udsat for vold, og at hun i perioden fra den 24. august 2018 om morgenen til den 28. august 2018 om eftermiddagen har været udsat for vold, ulovlig tvang og trusler. Hendes forklaring om omfanget af volden, tvangen og truslerne svarer i det væsentlige til, hvad hun har forklaret i byretten. Forklaringen fremstår troværdig og støttes på flere punkter – som anført i byrettens dom – af andre vidners forklaringer og af lægelige oplysninger. Landsretten tiltræder på denne baggrund og af de grunde, der i øvrigt er anført af byretten, at tiltalte i disse forhold er fundet skyldig i vold, ulovlig tvang og trusler som sket.

Landsretten lægger i overensstemmelse med F1's og tiltaltes forklaringer til forhold 25-26 til grund, at de bl.a. købte ind sammen og havde besøg af udlejerens. Det er ikke heroverfor i tilstrækkelig grad bevist, at F1 i det anførte tidsrum har været frihedsberøvet. Tiltalte frifindes derfor i disse forhold for overtrædelse af straffelovens § 261, stk. 1.

Straffelovens § 244, stk. 2

Efter straffelovens § 244, stk. 2, gælder en skærpet strafferamme for vold, der begås gentagne gange over en periode af en person i eller nært knyttet til den forurettedes husstand, uden at forholdet kan henføres under straffelovens § 245.

Bestemmelsen blev indsat ved lov nr. 718 af 8. juni 2018 og trådte i kraft den 1. juli 2018. Det følger af forarbejderne, at der ved bestemmelsen tilsigtes en skærpelse af straffniveauet, således at straffen i sådanne sager fordobles. Om anvendelsesområdet for bestemmelsen anføres i forarbejderne bl.a., jf. LFF nr. 223 af 25. april 2018:

”For at den foreslåede bestemmelse kan finde anvendelse, skal volden være udøvet over en periode. Hvor lang denne periode skal være, afhænger af en samlet konkret vurdering. Er der tale om meget hyppige voldsepisoder, vil selv en meget kort periode kunne medføre, at den foreslåede bestemmelse finder anvendelse.

...

Det foreslås, at bestemmelsen skal finde anvendelse på vold begået af en person i eller nært knyttet til forurettedes husstand. Bestemmelsen vil således bl.a. finde anvendelse på vold begået af personer i den forurettedes husstand, f.eks. forældres, stedforældres eller plejeforældres vold mod deres børn eller sted-/plejebørn, vold mellem søskende eller vold mellem samlevende. Bestemmelsen vil ligeledes finde anvendelse på vold begået af personer med en nær tilknytning til husstanden. Det vil eksempelvis kunne være tidligere ægtefæller, der stadig jævnligt kommer i husstanden, f.eks. fordi deres fællesbørn har bopæl der, eller en onkel, der er involveret i opdragelsen af børnene. Ved vurderingen af, om gerningsmanden er en person i eller nært knyttet til forurettedes husstand, vil det bl.a. kunne indgå, om gerningsmanden har eller tidligere har haft folkeregisteradresse på samme adresse som forurettede, om der er et afhængighedsforhold mellem gerningsmanden og forurettede, om gerningsmanden og forurettede er beslægtet, samt om gerningsmanden jævnligt kommer i forurettedes hjem.”

Volden er begået den 7. juli 2018 om aftenen, den 24. august 2018 om formiddagen, den 25. august 2018 om aftenen og i tidsrummet fra den 27. august om morgenen til den følgende dag om eftermiddagen. Det kan ikke lægges til grund, at F1

og tiltalte var sammen i tidsrummet efter den 7. juli 2018 og indtil den 24. august 2018.

F1 og tiltalte havde indledt et kæresteforhold måneden inden, at volden i forhold 1-3 blev begået, og hun flyttede i starten af august 2018 sammen med datteren til By3 hvor hun lejede en lejlighed efter aftale med tiltalte. Tiltalte opholdt sig dels i lejligheden, dels hos sin bror.

Tiltalte har på tidspunktet for voldsudøvelsen i august 2018 således haft en begrænset og kortvarig tilknytning til F1's husstand. Samtidig er volden begået over en periode på få dage. Volden kan på denne baggrund – uanset oplys-

ningerne om voldens hyppighed – ikke anses for omfattet af bestemmelsen i straffelovens § 244, stk. 2. Volden henføres derfor alene under bestemmelsen i § 244, stk. 1.

Forhold 27-28

Tiltalte har erkendt, at han den pågældende dag kørte bil, og har forklaret, at han holdt ind til siden for at tale, da han mødte V1 .

V1 har for landsretten forklaret, at han ikke længere husker noget om en episode, hvor han skulle være blevet forsøgt påkørt af tiltalte, og har således ikke kunnet bekræfte sine tidligere forklaringer herom. Forklaringen for landsretten fremstår påfaldende.

V2 har ifølge sin forklaring for byretten og landsretten alene registreret, at han blev skubbet til side af sin far, men har ikke set en bil komme imod dem.

Det er ikke alene ved V1's forklaring for byretten bevist, at tiltalte ved sin kørsel har overtrådt straffelovens § 252. Tiltalte frifindes derfor for denne del af tiltalen, hvorfor han alene findes skyldig i overensstemmelse med sin erkendelse i overtrædelse af færdselslovens § 117 a, stk. 2, jf. stk. 1.

Forhold 31

F3 har ikke været i stand til at afgive forklaring for landsretten. Hun har for byretten afgivet en meget detaljeret forklaring om begivenhedsforløbet den 25. januar 2018, herunder at hun over et længere tidsrum blev udsat for vold. Forklaringen støttes af de lægelige oplysninger i sagen og af fotos. Landsretten tiltræder på denne baggrund, at tiltalte i forhold 31 er fundet skyldig i vold som sket. Der er ikke fuldt tilstrækkeligt grundlag for at anse det for bevist, at F3 har været frihedsberøvet.

Sanktion

3 voterende stemmer for at fastsætte straffen til fængsel i 1 år og 6 måneder, mens de øvrige voterende stemmer for at fastsætte straffen til fængsel i 1 år og 3 måneder, der anses for udstået ved varetægtsfængslingen.

Der træffes afgørelse efter udfaldet af stemmeafgivningen, hvorefter straffen fastsættes til fængsel i 1 år og 3 måneder, der anses for udstået ved varetægtsfængslingen, jf. straffelovens § 86, stk. 1, 5. pkt.

Straffen fastsættes i medfør af de bestemmelser, der er anført i byrettens dom, dog udgår henvisningerne til straffelovens § 244, stk. 2, § 252, stk. 1, og § 261, stk. 1.

Alle voterende har ved strafudmålingen lagt vægt på forholdenes karakter og omfang. Der er i skærpende retning navnlig lagt vægt på, at tiltalte mange gange tidligere er straffet for vold, herunder vold begået i parforhold. Der er endvidere lagt vægt på, at tiltalte tidligere er straffet 7 gange for kørsel i frakendelsestiden.

Som konsekvens af udfaldet af skyldspørgsmålet i forhold 27-28 frifindes tiltalte for påstanden om frakendelse af førerretten.

Tiltalte har for landsretten anerkendt erstatningspligten i forhold til F1's erstatningskrav på 5.550 kr. for tingsskade. Landsretten tager denne del af erstatningskravet til følge, mens de øvrige krav ikke tages under påkendelse.

Tiltalte har fortsat været frihedsberøvet under anken indtil den 8. oktober 2019.

T h i k e n d e s f o r r e t:

Tiltalte, T , skal straffes med fængsel i 1 år og 3 måneder.

Byrettens omkostningsafgørelse stadfæstes.

Statskassen skal betale sagens omkostninger for landsretten.

Tiltalte skal til F1 betale 5.550 kr. med procesrente fra den 13. marts 2019.

Erstatningen skal betales inden 14 dage.

Helle Korsgaard Lund-Andersen

Hans-Jørgen Nymark Beck

Michael Bo Hansen

(kst.)

Udskriften udstedes uden betaling.

Udskriftens rigtighed bekræftes.

Vestre Landsret,

Viborg, den 14. januar 2020

Leila Moselund Carlsen

retssekretær

Udskrift af dombogen

DOM

afsagt den 27. marts 2019

Rettens nr. 468/2019
Politiets nr. 4100-73241-00559-18

Anklagemyndigheden
mod
T
Født august 1975

Der har medvirket domsmænd ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 5. februar 2019.

T er tiltalt for overtrædelse af

1. og 2.

straffelovens § 244, stk. 2, jf. stk. 1, til dels jf. § 21, jf. § 247, stk. 1, vold til dels som forsøg i gentagelsestilfælde, ved den 7. juli 2018 i tiden omkring kl. 20.30 under kørsel i en taxi fra værtshuset, Sted1 i By1 til Adresse1 i By1 at have slået F1 flere gange på låret med knyttet hånd, og herunder at have forsøgt at ramme hende flere gange yderligere på låret, hvilket dog mislykkedes, idet hun undveg, ligesom tiltalte ved ankomsten til Adresse1 rev F1 ud af taxien, hvorefter han smed hende på jorden og slog hende i maven med knyttet hånd,

3.

straffelovens § 244, stk. 2, jf. stk. 1, til dels jf. § 21, jf. § 247, stk. 1, vold i gentagelsestilfælde til dels som forsøg, ved den 7. juli 2018 om aftenen i lejligheden, Adresse1 i By1 at have slået F1 i ansigtet med sin albue, ligesom han efterfølgende rev hende omkuld på gulvet, sparkede hende på låret med sit knæ samt tog fat i F1's hoved og trak det nedad, mens han forsøgte at ramme hende i ansigtet med sit knæ, hvilket til dels mislykkedes, idet hun undveg og derfor alene blev ramt i panden,

4.

straffelovens § 244, stk. 2, jf. stk. 1, jf. § 247, stk. 1, vold i gentagelsestilfælde, ved den 24. august 2018 i tiden fra ca. kl. 8.30 til ca. kl. 10.15 under kørsel i personbil fra By2 til By1 at have slået F1 flere gange på skulderen og i ansigtet med knyttet hånd,

5. – 8.

straffelovens § 261, stk. 1, § 244, stk. 2, jf. stk. 1, til dels jf. § 21, jf. § 247, stk. 1, § 260, stk. 1, nr. 1, til dels jf. § 21 og § 266, frihedsberøvelse, vold til dels som forsøg i gentagelsestilfælde, ulovlig tvang til dels som forsøg samt trusler, ved i tiden fra den 25. august 2018 ca. kl. 22.30 til den 26. august 2018 ca. kl. 01.15 i lejligheden, Adresse2 i By3 at have berøvet F1 friheden gennem mere end 2 timer, dels under anvendelse af vold og den i situationen liggende trussel om yderligere vold, dels ved at slukke F1's mobiltelefon og ved at låse døren til gangen, så hun ikke kunne tilkalde hjælp eller forlade lejligheden, ligesom tiltalte i forbindelse hermed prøvede at nikke F1 en skalle i hovedet og efterfølgende slog hende flere gange i ansigtet med flad hånd, sparkede hende i hovedet, klemte hårdt om hendes nakke og med stor kraft pressede sine fingre ind i F1's ører samt rev hende ned på gulvet, hvor han sparkede hende i maven, alt for også at tvinge hende til at indrømme, at hun havde været sammen med andre mænd. Tiltalte udtalte tillige til F1 at han ville gå ind og slå X1 ihjel og at han kunne "Gå ind og banke X1's næseben op i hendes hjerne så hun døde" eller lignende, ligesom han udtalte, at han ville tænde kogepladen og "Så ville han kraftedme brænde hendes hænder på kogepladen" eller lignende, alt hvilket var egnet til hos F1 at fremkalde alvorlig frygt for eget og datteren X1's liv, helbred eller velfærd,

9.

straffelovens § 264, stk. 1, nr. 1, husfredskrænkelse, ved den 26. august ca. kl. 12.00 eller i tiden umiddelbart forud herfor, uberettiget at have skaffet sig adgang til F1's lejlighed, Adresse2 i By3

10.

Udgår

11.

straffelovens § 244, stk. 1, jf. § 247, stk. 1, vold i gentagelsestilfælde, ved den 26. august 2018 ca. kl. 12.00 ud for F1's lejlighed, Adresse2 i By3 at have skubbet F2 i brystet og herefter at have slået ham i maven med knyttet hånd,

12. – 13.

straffelovens § 264, stk. 1, nr. 1 og § 291, stk. 2, husfredskrænkelse og hærværk i gentagelsestilfælde, ved den 27. august 2018 ca. kl. 07.30 eller i tiden umiddelbart forud herfor, uberettiget at have skaffet sig adgang til F1's lejlighed, Adresse2 i By3 hvor tiltalte med en kniv, saks eller lignende genstand ødelagde F1's seng, dyner og puder samt klippede hendes undertøj i stykker, hvorved der skete skade for et p.t. ukendt beløb,

14.

Udgår

15. – 17.

straffelovens § 244, stk. 2, jf. stk. 1, jf. § 247, stk. 1, § 260, stk. 1, nr. 1 og § 266, vold i gentagelsestilfælde, ulovlig tvang og trusler, ved den 27. august 2018 ca. kl. 07.30 ved lejligheden Adresse2 i By3 at have overfaldet F1 med vold da hun ankom til sin lejlighed, idet tiltalte fastholdt F1 op ad en væg med et halsgreb, ligesom han efterfølgende løb efter hende ud af lejligheden, da hun vristede sig fri, hvor F1 bad sin 11-årige datter, X1, om at løbe efter hjælp. Tiltalte tvang herefter F1 til at kalde "X1 tilbage, idet han udtalte: "Jeg tæver X1 – Jeg slår hende ihjel" eller lignende, hvilket var egnet til at fremkalde alvorlig frygt hos F1 for eget og datteren X1's liv, helbred eller velfærd,

18.

Udgår

19.

Se forhold 24

20. – 21.

straffelovens § 244, stk. 2, jf. stk. 1, jf. § 247, stk. 1, § 260, stk. 1, nr. 1 og § 266, vold i gentagelsestilfælde, ulovlig tvang og trusler, ved den 27. august 2018 kort efter de i forhold 15-17 beskrevne handlinger, og under den i situationen liggende trussel om yderligere vold, at have tvunget F1 ind i bilen og herefter på samme vis at have tvunget hende til at køre fra By3 til bl.a. Sted2, ligesom han under køreturen flere gange slog F1 på armen med knyttet hånd, og tillige under køreturen og ved ankomst til en rastepads ved skoven, truede F1 med, at hun skulle begraves i skoven, idet han bl.a. udtalte: "At hun skulle se hvor hun og X1 skulle ligge" og "At hun bare skulle ind i skoven og ligge – Du skal ikke tro, at jeg ikke har gjort det før, så jeg kan gøre det igen" eller lignende, hvilket var egnet til hos F1 af fremkalde alvorlig frygt for eget og datteren X1's liv, helbred eller velfærd,

22. – 23.

straffelovens § 245, stk. 1, jf. § 247, stk. 1, subsidiært 244, stk. 2, jf. stk. 1, jf. § 247, stk. 1, § 260, stk. 1, nr. 1, legemsangreb af særligt farlig karakter i gentagelsestilfælde, subsidiært vold i gentagelsestilfælde og ulovlig tvang, ved den 27. august 2018 kort efter de i forhold 20–21 beskrevne handlinger og under den i situationen liggende trussel om yderligere vold, at have tvunget F1 til at køre fra Sted2 ind til parkeringspladsen ved Adresse1 i By1 hvor tiltalte ved ankomst til parkeringspladsen slog F1 flere gange på armen med knyttet hånd, ligesom han tog halsgreb på hende. Herefter og under anvendelse af vold og den i situationen liggende trussel om vold, tvang tiltalte hende ud af bilen og hen til sin brors lejlighed beliggende

Adresse1 i By1 idet tiltalte fastholdt F1 i armen og trak hende hen til lejligheden, samtidig med at han udtalte, at hvis han gav slip, ville hun bare stikke af, eller lignende,

24.

straffelovens § 260, stk. 1, nr. 1 og § 266, ulovlig tvang og trusler, ved den 27. august 2018 kort efter de i forhold 22–23 beskrevne handlinger og efter ankomst til lejligheden, Adresse1 i By1 og under udøvelse af vold, at have tvunget F1 til at gøre, tåle eller undlade noget, idet det lykkedes F1 af flygte fra lejligheden, hvorefter tiltalte løb efter hende og greb fat i F1 og trak hende tilbage til lejligheden under fastholdelse, ligesom han under den i situationen liggende trussel om yderligere vold, fratog F1 hendes mobiltelefon, så hun var ude af stand til at ringe efter hjælp. Herefter kørte tiltalte og F1 til By3 hvor tiltalte under den i situationen liggende trussel om vold, tvang F1 til at tåle, at han kørte med hende til et møde på By3's Skole med repræsentanter for By1's Kommune, ligesom han ved ankomsten til By3's Skoles parkeringsplads på samme vis tvang hende til at forblive i bilen under mødet, og senere samme dag i lejligheden, Adresse2 i By3 truede F1 med at slå hende ihjel, hvis hun ikke erkendte utroskab, hvilket var egnet til hos F1 at fremkalde alvorlig frygt for eget liv, helbred eller velfærd,

25. – 26.

straffelovens § 261, stk. 1, § 244, stk. 2, jf. stk. 1, jf. § 247, stk. 1, § 260, stk. 1, nr. 1 og § 266, frihedsberøvelse, vold i gentagelsestilfælde, ulovlig tvang og trusler, ved i tiden fra den 27. august 2018 om eftermiddagen efter de i forhold 24 beskrevne handlinger og frem til den 28. august 2018 om eftermiddagen i lejligheden, Adresse2 i By3 at have berøvet F1 friheden til dels under anvendelse af vold og trusler til dels under den i situationen liggende trussel om yderligere vold, idet tiltalte, under vedvarende observation af F1 tvang hende til ikke at forlade lejligheden - herunder tvang tiltalte hende til at forblive i sofaen og undlade at gå ud i køkkenet eller gå i bad - ligesom han tvang hende til at tåle, at han havde taget hendes telefon og herunder tvang hende til at undlade at besvare et telefonopkald fra hendes søster. Herudover slog tiltalte F1 flere gange i løbet af aftenen og natten i hovedet og på kroppen med knyttet hånd samt truede med at brække hendes kæbe og slå næsebenet op i hjernen på X1 hvilket var egnet til hos F1 at fremkalde alvorlig frygt for eget og datteren X1's liv, helbred eller velfærd, ligesom tiltalte næste morgen den 28. august 2018, under fortsatte trusler om at ville brække F1's kæbe og slå X1 ihjel, tvang F1 til at undlade at tage af sted til et aftalt møde med repræsentanter for By1's Kommune,

27. – 28.

straffelovens § 252, stk. 1 og færdselslovens § 117 a, stk. 2, jf. stk. 1, ved den 30. august 2018 ca. kl. 14.45 at have ført personbil ad Adresse3 i By4 uagtet at han var frakendt førerretten, ligesom han af grov kådhed

eller på lignende hensynsløs måde forvoldte nærliggende fare for V1 og V2's liv og førerliv, idet tiltalte accelererede kraftigt og med høj hastighed kørte direkte mod V1 og V2 som kom gående ad en sti på Adresse3 hvorved de måtte springe væk for ikke at blive ramt af bilen,

29.
Udgår

30.
straffelovens § 244, stk. 1, jf. § 247, stk. 1, vold i gentagelsestilfælde, ved den 4. november 2017 på ukendt tidspunkt på adressen, Adresse4 i By5 at have slået F3 adskillige gange i ansigtet og på kroppen med knyttet hånd,

31.
straffelovens § 261, stk. 1, frihedsberøvelse, og § 244, stk. 1, jf. § 247, stk. 1, vold i gentagelsestilfælde, ved den 25. januar 2018 mellem ca. kl. 9.30 og ca. kl. 13.30 på adressen, Adresse5 i By6 at have berøvet F3 friheden under anvendelse af vold og den i situationen liggende trussel om yderligere vold, idet tiltalte skubbede F3 ned i en sofa og udtalte, at hun ikke måtte forlade stedet, og efterfølgende greb fat i hende og smed hende ned på en madras på gulvet, da hun to gange forsøgte at forlade stedet, ligesom han i forbindelse med ovenstående slog F3 adskillige gange i hovedet og på kroppen – herunder flere gange i maven – med knyttet hånd.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om fængsel.

Anklagemyndigheden har påstået, at tiltalte skal fratages retten til at føre motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, bortset fra lille knallert, og at frakendelsen skal ske ubetinget, jf. færdselslovens § 126, stk. 1, nr. 4.

Tiltalte har erkendt sig skyldig i forhold 9, 12, 13 og 30, og nægtet sig skyldig i de øvrige forhold.

F1 har nedlagt påstand om erstatning på 5.550 kr., godtgørelse for tort på 125.000 kr. og godtgørelse for svie og smerte på 41.825 kr.

F3 har nedlagt påstand om godtgørelse for tort med 25.000 kr.

Tiltalte har bestridt erstatningspligten og erstatningskravenes størrelse.

Sagens oplysninger

Tiltalte har forklaret, at F1 var en tidligere kæreste. De blev kærester i juni 2018. De mødte hinanden over internettet. Han boede i By6 men han opholdt sig også hos sin storebror i Adresse1 i By1. Forholdet til F1 var godt i starten, men der begyndte at være en masse problemer med F1's børn. Han kendte ikke børnene. F1 påstod, at der var jalousi i forholdet, men han var ikke jaloux. Det var mere fra F1's side. Han kunne godt blive sur, og hans temperament var kogt over to gange. De var kærester indtil slutningen af august 2018. F1 besøgte ham i By1 i juni og juli. De opholdt sig hos hans storebror. Han besøgte også F1 en eller to gange. De fandt en lejlighed sammen i By3 efter en måneds forhold. De overtog lejligheden den 15. august 2018. De flyttede ind lidt før. Lejligheden stod i F1's navn. De ville gerne tættere på hinanden. X1 skulle gå i skole i By3 og hun startede i august. Han blev forlovet med F1 den 14. august 2018.

Vedrørende forhold 1 og 2 forklarede han, at F1 ikke boede i By1. Han var en del hos hans storebror. F1 flyttede først til området i august 2018. De havde været på Sted1 som var et værtshus. F1 og ham var begge fulde, og de tog en taxa hjem, da de var kommet op at skændes om F1's børn. Det havde ikke noget med jalousi at gøre. F1 ville blokere hendes børn på Facebook, og de kom op at skændes. Han havde drukket for meget. Det kunne han ikke tåle, for så kunne han blive aggressiv. F1 havde også temperament. Der blev råbt og skreget i taxaen, men han havde ikke haft fat i F1 som beskrevet i anklageskriftet. Han sad foran i taxaen, og F1 sad bag bag ved ham. De skændtes fortsat i taxaen om F1's børn. Han havde ikke slået F1 på taxaturen. De gik begge ud af taxaen ved Adresse1. Han havde ikke revet F1 ud af taxaen. Skænderiet fortsatte, men han havde ikke gjort, som beskrevet i anklageskriftet. Han vidste ikke, om der stod nogle naboer og kiggede på. Taxaen stoppede på et tidspunkt, og de skændtes lidt ude på vejen, inden de kørte videre. Han betalte for taxaen. Taxachaufføren sagde ikke noget.

Vedrørende forhold 3 forklarede han, at hans bror, V3, var hjemme. Han havde et værelse, og F1 og ham gik derind, hvor skænderiet fortsatte. På et tidspunkt løb F1 derfra, og han greb fat i F1 så hun faldt ned på jorden. Han så ikke, at F1 fik næseblod. Han havde ikke slået F1 i ansigtet. Han vidste ikke, hvorfor F1 løb. F1 prøvede at komme ud i gangen, og han rev fat i hende, så hun ved uheld faldt ned. Han ville ikke have, at F1 gik, da hun var meget fuld. Han kom til at skubbe F1 på skulderen, da han ville tage fat i hende. Han var sur, og han slog F1 på låret, da hun lå ned. Han kunne ikke huske, om det var med

knyttet hånd eller knæet. Han var sur over, at hun ville gå derfra. Der faldt herefter ro på. Han havde ikke forsøgt at give F1 et knæspark. F1 var øm i benet efterfølgende, og hun kunne ikke støtte så godt på benet. F1 fik ikke skader i ansigtet. Det var inde i stuen, at han væltede F1. Hans bror sad lige ved siden af. Der var kontakt med F1's børn over telefon og sms. Han havde talt med V4 i telefonen. Det var vedrørende nogle ting, som han havde hos F1. Han forhindrede ikke F1 i at snakke med hendes datter og svigersøn, som var på vej til By1.

Vedrørende forhold 4 forklarede han, at F1 var flyttet til By3. Hun hentede ham i By2. De diskuterede i bilen vedrørende, at F1 tog billeder af hans telefon, når han sov, herunder hvem han skrev med. Han vidste godt, at F1 kiggede i hans telefon. Han slog ikke F1 på turen til By3. Det kunne han helt afvise. Stemningen var fin, da de kom hjem. Han spurgte F1 om, hvad hun havde gang i med at kontakte en pige, som han havde skrevet med. I By3 rensede de nogle rødspætter, som de så kørte til By1 og afleverede til nogle venner. De kørte derefter tilbage til By3 hvor de var hjemme, da X1 kom hjem fra skole. De skændtes ikke om V1.

Vedrørende forhold 5-8 forklarede han, at lørdagen startede godt ud. De var en tur i Sted4. De begyndte senere at skændes om en lampe, som F1 havde fået af V1. Den var pludselig samlet, og F1 sagde, at det var V1 som havde samlet den. Han havde mistanke om, at der var sket lidt mere mellem V1 og F1. Der var herefter en dårlig stemning resten af dagen. Sent på aftenen skete der alt muligt. De var i lejligheden i By3. X1 var på sit værelse. De havde været på bodega. Kl. 22.30 eskalerede det hele. Det handlede både om F1's børn, om V1 og hans telefon. Han havde ikke taget F1's telefon eller slukket den. Han låste ikke døren ud til gangen. Han havde udøvet vold mod F1 på skulderen. Det var med flad hånd, og han ramte F1 på overarmen og bag på skulderen. Der var mange slag - måske omkring 10 eller flere. Han slog ikke F1 i ansigtet, og han sparkede ikke F1 i hovedet. De var inde i stuen, og F1 sad i sofaen eller stod op. Han havde ikke sparket F1 på kroppen. Han kunne ikke huske, om han havde klemmt om F1's nakke. F1 snakkede med nogle på bodegaen. Han var ikke jaloux, og det var ikke derfor, at de gik hjem. X1 var ikke inde i stuen.

Foreholdt ekstraktens side 29, nederst, forklarede han, at han ikke kunne huske at have forklaret sådan. Han havde ikke presset sine fingre ind i F1's øre eller væltet F1 og sparket hende i maven. Han havde ikke fremsat trusler, som beskrevet i anklageskriftet. F1 løb fra lejligheden og over på bodegaen. Politiet kom, og han blev kørt til By1 til hans

storebror. Politiet sagde ikke noget, og han blev ikke anholdt eller sigtet. Han kunne ikke huske, hvornår X1 kom ud af lejligheden. Han havde ikke frihedsberøvet F1.

Foreholdt et opkald til alarmcentralen fra samme aften fastholdt han sin forklaring.

Han forklarede vedrørende forhold 9, at han havde skaffet sig adgang via døren, som ikke var låst. Han ville vente på F1 så de kunne snakke tingene igennem.

Vedrørende forhold 11 forklarede han, at der igen opstod uoverensstemmelser. Der sad flere uden for lejligheden og drak øl på nogle bænke. F1 ville ikke snakke med ham. De stod uden for lejligheden. F1 løb væk. Han løb ikke efter F1. F1 stod først ved bænkene, og F2 sagde til ham, at han ikke skulle tale med F1. Han diskuterede med F2 og udlejeren kom også. Han snakkede med udlejeren. Han havde ikke skubbet til F2 eller slået F2 i maven. Politiet kom lidt senere, og han blev kørt til By1 af politiet. Han vidste ikke, hvem der havde ringet til politiet. Han lagde ikke mærke til, hvem politiet tog kontakt til. Politiet afhørte ham ikke, og han blev ikke sigtet eller anholdt. Han hørte først om sigtelsen i grundlovsforhøret. Der blev ikke løftet en stol. Udlejeren var der ikke hele tiden.

Vedrørende forhold 12-13 forklarede han, at han tog ud til lejligheden igen næste morgen, og han havde gjort, som beskrevet i anklageskriftet. Han brugte en saks. Han var sur over, at F1 ikke ville snakke med ham.

Vedrørende forhold 15-17 forklarede han, at F1 kom hjem. Han var i stuen, og F1 kunne ikke se ham, da hun kom ind. Han sagde, at han gerne ville snakke. F1 blev overrasket. X1 var med inde i lejligheden, og X1 skulle i skole. F1 sendte X1 i skole. Han havde ikke holdt F1 op ad væggen med et halsgreb. Han havde fat i F1 op ad væggen. Han havde nok fat i F1's arme eller skuldre. Han var frustreret, og F1 råbte og skreg. Han betalte for lejligheden, og der var mange ting, som de skulle snakke om. Han kunne ikke huske, hvornår X1 blev sendt i skole. Han slap F1 og F1 gik ud af lejligheden. Han vidste ikke hvorfor. F1 råbte ikke efter X1 at X1 skulle hente hjælp. X1 løb bare i skole. Han havde ikke truet, som beskrevet i anklageskriftet. X1 gik i skole på sædvanlig vis. De skændtes også udenfor. Der var en person ved bodegaen, som så det. Han slog ikke F1 udenfor, og han truede heller ikke hermed. De låste herefter af og kørte i F1's bil.

Han forklarede vedrørende forhold 20-21, at stemningen var dårlig, og at de

fortsat var uenige om tingene. Han havde en aftale med sin storebror, og de var enige om at køre sammen derfra. Han tvang ikke F1 ud i bilen. F1 var ikke bange, men hun var ked af tingene. F1 ville gerne med ud at køre. Han var på vejen mod By1 inde og tisse i Sted2 ved en rastepads. F1 blev i bilen. Han tisede lige ved siden af bilen. Det var F1 som kørte bilen. Han havde ikke slået F1 på turen, og han havde ikke truet F1 som beskrevet i anklageskriftet. Han havde ikke talt om skoven eller lignende. De skændtes på køreturen. De kørte ind til hans bror.

Vedrørende forhold 22-23 forklarede han, at de parkerede på en gæsteparkering ved hans bror. De var fortsat uenige. Han havde ikke udøvet vold, som beskrevet i anklageskriftet. F1 kørte frivilligt videre til hans bror.

F1 gik frivilligt ind til hans bror, og han havde ikke fat i F1. Han sagde ikke, at F1 ikke måtte gå derfra. Han var ikke bekendt med vidner udover hans bror og eventuelt en overbo. De steg ud af bilen på normal vis. Han kunne ikke huske, hvem der stod ud først, og F1 stod selv ud af bilen.

Vedrørende forhold 24 forklarede han, at F1 gik ud af lejligheden på et tidspunkt. F1 var lige udenfor på en parkeringsplads. Han vidste ikke hvorfor. Han gik efter hende, fordi han ville tale om det hele. Han havde en masse penge involveret. Han lagde en arm om F1 for at få hende med ind igen. F1 gik selv med ind igen. Han tvang hende ikke, og han holdt ikke F1 fast. Han tog ikke F1's mobiltelefon. Der var en overbo, som så det, og som bankede på vinduet, da han og F1 råbte af hinanden. De skændtes videre indenfor, og så blev de bedre venner. Hans bror var der også. Han sagde, at han ville gå fra F1. De tog noget tøj med fra hans brors lejlighed. De kørte herefter derfra igen, da F1 skulle hjem og hente X1 på skolen. De kørte til By3's Skole. F1 sagde ikke, at hun gerne ville alene op til skolen. Han tvang ikke F1 til at tage ham med. Han var som oftest med. De skulle tale om det, som var sket på parkeringspladsen. De sad i bilen og ventede på X1 og så kom der nogle ud fra skolen. Det var to repræsentanter fra kommunen. Der skulle være et møde, og der blev snakket om det, som var sket i weekenden. De ville gerne have dem ind til et møde på skolen, men han spurgte, om de ikke kunne gøre det dagen efter. Det var F1 ok med. Stemningen var ok mellem ham og F1. Han tvang ikke F1 til at blive i bilen. Da de kom hjem til lejligheden, var der ikke snak om utroskab. Han kunne ikke huske, hvornår X1 kom hjem.

Vedrørende forhold 25-26 forklarede han, at stemningen var ok, da de kom tilbage i lejligheden. De lavede mad, og han læste med X1. X1 var selv kommet hjem. Udlejeren kom som aftalt. Han ville gerne stå på leje-

kontrakten, da det var ham, som betalte. Udlejeren var inde i lejligheden og fik en kop kaffe. Det var midt på eftermiddagen, og udlejeren var der ca. 30 minutter. F1 kunne gå, som det passede hende, og han holdt ikke øje med F1. Han havde ikke tvunget F1 til at blive i lejligheden. F1's søster ringede tit, og det kunne godt være, at hun ringede. Hun havde ikke taget F1's telefon, eller forhindret F1 i at tage telefonen. Han havde ikke udøvet vold eller truet, som beskrevet i anklageskriftet. Han bad igen om, at mødet med kommunen blev udsat. Det sørgede F1 for, og stemningen var fin nok. Der var ingen trusler fra hans side. F1 og ham kørte til købmanden for at købe nogle frysepizzaer sidst på eftermiddagen, og de tog hjem og lavede mad. X1 sov i sofaen om aftenen sammen med F1 og ham. De hyggede og sov alle sammen inde i stuen. Næste dag blev X1 sendt i skole, og F1 og ham kørte ind til hans bror. Senere kom først politiet og så kommunen. Han blev kørt til By1 af politiet. Han blev ikke sigtet eller anholdt. Politiet var der i få minutter. Han kørte med til By1.

Vedrørende forhold 27-28 forklarede han, at han kørte i en bil i By4. Han havde ikke førerret. I By4 skulle han tale med V1. De havde ikke aftalt at mødes. Han havde været ude ved V1 før. Han så V1 og hans søn. Han kørte sammen med en kammerat, men han ville ikke oplyse, hvem kammeraten var. Han så V1 og sønnen på 50 meters afstand. Han kunne ikke huske, om de gik på en sti. Han kørte stille og roligt over til V1 og han kørte ikke henover noget græs. Han stoppede bilen på vejen. Han havde ikke accelereret hen mod dem. V1 og sønnen sprang ikke til siden. V1 spurgte, om de ikke kunne snakke senere, og det var ok. Han var ude af bilen, men han havde ikke fat i V1. Han kørte derfra, men han hørte ikke efterfølgende fra V1. To dage før havde V1 og en kammerat forsøgt at få kontakt til ham ved lejligheden i By3.

Foreholdt ekstraktens side 260 og 261, forklarede han, at han ikke benægtede indholdet af F1 beskeder.

Vedrørende forhold 30 forklarede han, at F3 var en pige, som han så dengang. Han havde slået hende i ansigtet, og han havde slået hende på skulderen og låret. Det var nok 5-6 slag i alt. De havde været til en koncert, hvorefter de tog på en bodega. Hun fik nogle nøgenbilleder af en anden mand, og det blev han jaloux over.

Foreholdt ekstraktens side 407-408, forklarede han, at han ikke kunne huske, om han havde forklaret sådan til politiet, men det kunne godt passe, hvis det stod i afhøringsrapporten.

Vedrørende forhold 31 forklarede han, at han boede på Adresse5. Han var sammen med F3, og de havde aftalt at mødes for at udveksle

ting. Deres forhold var ophørt på det tidspunkt. De diskuterede, da F3 kom. Stemningen var ok, men det syntes F3 ikke, og de begyndte at skændes. De skubbede og slog. Han kunne ikke huske det nærmere.

Foreholdt ekstraktens side 408, forklarede han, at han havde forklaret sådan til politiet. Han havde ikke sagt, at F3 ikke måtte gå derfra, og han havde ikke holdt F3 fast. F3 havde siden ønsket at trække sagen tilbage. Han havde talt med F3 i telefonen, men de havde ikke mødt hinanden siden. De forlod lejligheden sammen. Han skulle hente nogle cigaretter, og F3 fik to cartoner.

F1 har forklaret, at tiltalte var en tidligere kæreste, som hun havde mødt i sommeren 2018. De mødte hinanden på internettet. De blev kærester i juni 2018. Hendes datter havde behov for en ny skole, og de flyttede derfor til Sted5 til skolestart. De flyttede i midten af juli 2018. X1 blev glad for skolen i By3. Hun mødtes med tiltalte på tiltaltes brors adresse i By1 inden hun flyttede herover. Hun havde ikke lejligheden den 7. juli 2018. Lejligheden blev lejet i hendes navn lige inden skolestart. Tiltalte var to gange nede hos hende på Sted6. De skrev nok under på lejekontrakten i starten af august 2018. Hun vidste ikke, hvorfor hun blev ved tiltalte. Tiltalte var sympatisk det meste af tiden. Hun flyttede til By1 på grund af, at hendes søster boede i By1 og at julemærkehjemmet havde anbefalet By3's Skole. Hun havde været i By1 flere gange, inden hun flyttede. Tiltalte var temperamentsfuld, uanset om tiltalte drak.

Vedrørende forhold 1 og 2 forklarede hun, at de var på Sted1 hvor de hyggede sig. Hun gik på toilettet, og da hun kom tilbage, beskyldte tiltalte hende for, at hun havde flirtet med en anden mand. Tiltalte var meget irriteret på hendes børn. Hun satte sig ind på forsædet i taxaen og bad chaufføren om at køre. Tiltalte åbnede døren og rev hende ud af taxaen. Tiltalte havde fået en del shots. Hun havde ikke drukket så meget. Hun kunne ikke drikke så meget på grund af en maveoperation. Tiltalte rev hende i skulderen. Hun satte sig ind bag i taxaen. Det var første episode, hvor tiltalte var voldelig. De kørte ud til tiltaltes bror. Tiltalte råbte og skreg, og han slog ud efter hende på hele turen. Tiltalte brugte knyttet hånd og forsøgte at ramme hende på låret. Tiltalte ramte nogle gange. Chaufføren sagde ikke noget. Hun vidste ikke, hvor mange gange, hun blev ramt. Stemningen var dårlig, og hun var bange for tiltalte. Tiltalte sagde, at hendes børn var nogle møgunger. Da de kom til Adresse1 rev tiltalte hende ud af taxaen. Tiltalte rev hende i skulderen. De gik hen mod døren. Der var en

nabo, som spurgte, om de var ok. Tiltalte sagde, at naboen skulle gå ind. Tiltalte ville have, at hun skulle få fat i hendes børn, da han ville have nogle ting, som var hos hende. Hun fik to knytnæveslag i maven, og det skete, mens der var telefonisk forbindelse med hendes datter. Hun vidste ikke, om taxaen var kørt på det tidspunkt. Hun røg ned på jorden, da hun blev revet ud af taxaen. Det var V5 som var i telefonen, da tiltalte slog hende. Tiltalte tog telefonen ud af hånden på hende og sagde, at V5 skulle blande sig uden om.

Foreholdt ekstraktens side 101, forklarede hun, at tiltalte slog hende to gange i maven.

Vedrørende forhold 3 forklarede hun, at de sad ved spisebordet i stuen. Tiltalte pustede sig op og var rigtig vred. V3 sagde, at tiltalte skulle falde ned, men V3 blev bedt om ikke at blande sig. Hun gik ind på værelset og ville ringe til sin datter V5 men tiltalte tog telefonen fra hende. V5 og hendes svigersøn var på vej med tiltaltes ting. Tiltalte satte sig ned på sengen ved hende, og da han sagde, at de skulle være ordentlige ved hinanden, rejste han sig og gav hende en albue på næsen, så det begyndte at bløde. Hun gik ind i stuen, og tiltalte kastede hende ind under spisebordet. V3 kom ind, men V3 blev også kastet ned på gulvet. Tiltalte tog fat om hendes hoved, trak hende ud fra under bordet og gav hende et knæ i hovedet. Tiltalte hjalp V3 op, og de satte sig ved spisebordet. V5 og V4 var på vej, og V5 blev ved med at ringe. Senere sagde tiltalte, at hun skulle gå i seng, hvilket hun gjorde. Hun fik ikke sin telefon tilbage. V5 blev ved med at ringe og skrive. Efter midnat sagde tiltalte, at nu kunne hun godt gå ud, for hendes børn var kommet. Hun prøvede at rejse sig fra sengen, men tiltalte tog fat i hende og sagde, at hun skulle blive. Hun fik på et tidspunkt, da hun lå på gulvet, et knæspark på låret. Hun kunne ikke med sikkerhed huske det. Næste dag var tiltalte ked af det, og hun kørte tiltalte til By2. Hun fik sin telefon ved middagstid. Hun kunne næsten ikke gå næste dag.

Vedrørende forhold 4 forklarede hun, at hun hentede tiltalte i By2 den 24. august 2018. Hun havde forinden sendt en masse sms'er til tiltalte, som omhandlede hans sms'er til andre kvinder. De kørte først en af tiltaltes kammerater hjem. Tiltalte var meget vred og kørte på hende hele vejen hjem. Tiltalte var sur over, at hun havde kigget i hans telefon. Tiltalte slog hende på skulderen med knytnæve. Hun blev bange.

Foreholdt ekstraktens side 236-237, forklarede hun, at hun havde forklaret sådan, og at det var sket sådan. Tiltalte havde slået hende på kæben en gang og i øvrigt 5-6 gange på skulderen. De var lige ved at køre galt. Det blev på et tidspunkt sort for øjnene af hende. Tiltalte ville have, at hun skulle

fortsætte med at køre. Hun havde haft ringet til en af pigerne, som sagde, at tiltalte var sindssyg. Tiltalte havde fået en besked fra pigen, og det var tiltalte meget sur over. Stemningen var dårlig resten af dagen. Tiltalte sagde, at det var hendes skyld det hele. Hun vidste nu godt, at hun skulle ud af forholdet. Det var ikke nemt, da tiltalte var truende. Hun kunne måske godt have forladt tiltalte, da de kørte ud med nogle fisk.

Hun har vedrørende forhold 5-8 forklaret, at hun kunne huske, at hun var blevet tævet om aftenen. Hun havde svært ved at huske andet fra dagen. Tiltalte var fortsat rigtig vred. De havde været ude at handle, og tiltalte var ond i sulet. X1 blev lagt i seng om aftenen mellem kl. 20 og 21. Tiltalte ville over at have en øl på et værtshus, og det gjorde de begge. De stod uden for, og der var nogle eller , som hun snakkede med. Tiltalte blev sur over, at hun snakkede med mennesker, som hun ikke kendte. Tiltalte begyndte at skabe sig, og tiltalte kørte på hende igen. De gik hjem igen, og tiltalte låste døren og rullede gardinet ned. Tiltalte vendte sig om og var sur. Tiltalte ville have noget mad, men han blev sur over, at hun kom med noget kold lasagne. Tiltalte beordrede hende til at sidde i sofaen ved siden af sig. Tiltalte lagde sig lidt ned i sofaen, og tiltalte begyndte at sparke hende i hovedet, mens tiltalte havde sko på. Hun var meget bange. Tiltalte tog skoene af og sparkede hende igen. Hun rejste sig og gik ind i soveværelset. Tiltalte gik efter og lukkede døren. Tiltalte skubbede hende i brystet, så hun faldt ned mellem sengen og væggen. Hun rejste sig, og så fik hun en skalle, som delvist ramte hende. Hun gik ind i stuen, og tiltalte kom efter og truede med at slå X1 ihjel. Tiltalte trykkede herefter sine fingre ind i begge hendes øre. Det gjorde ondt, og hun skreg. Tiltalte havde taget hendes telefon, da de kom hjem fra værtshuset. Hun faldt ned på gulvet, og tiltalte sparkede hende i maven. Hun vidste ikke, hvor mange spark det var. Tiltalte kørte på hende psykisk, og han truede med at skade X1. Han truede også med at tænde kogepladen, så han kunne brænde hendes hænder der. Hun gik på toilettet, hvor tiltalte kom ud og spurgte, hvad hun lavede.

Foreholdt ekstraktens side 103, forklarede hun, at hun havde forklaret sådan, og at det var rigtigt, at hun havde fået nogle lussinger. Tiltalte truede med først at tæve X1 og at banke X1's næseben op i hjernen. Hun tog sin telefon og løb over på værtshuset gennem en åben havedør. Hun kunne ikke være løbet tidligere. Hun var sikker på, at hun havde fået flere tæsk, hvis hun havde forsøgt at løbe tidligere. Hun var meget bange. Hun kunne ikke huske, om det var den aften, at X1 havde en veninde på besøg. X1 kom på et tidspunkt ud og spurgte, om der var noget galt, men det sagde hun ikke noget om, da hun ville passe på X1. X1 var også bange. Politiet kom derud. Hun kunne ikke huske, hvad hun forklarede til politiet. Hun snakkede

kort med politiet. Hun sagde til politiet, at tiltalte havde truet med at slå X1 ihjel. Politiet tog tiltalte med. Mændene fra bodegaen hentede X1 i lejligheden.

Vedrørende forhold 11 forklarede hun, at hun troede, at tiltalte ikke var der. Hun gik ind i lejligheden og så, at tiltalte lå på sofaen. Hun gik ud igen, da hun var bange for tiltalte. Tiltalte kom ud og løb efter hende, for tiltalte ville tale med hende. F2 prøvede at stoppe tiltalte, og tiltalte skubbede F2 hårdt i brystet. F2 blev stående. Tiltalte var sur over, at de andre blandede sig. Hun så ikke, at F2 blev slået i maven.

Vedrørende forhold 15-17 forklarede hun, at hun havde glemt X1's skoletaske, som hun kom for at hente. Hun kunne se, at der var rodet i lejligheden. Tiltalte stod og gemte sig bag døren, og tiltalte tog fat om halsen på hende og svingede hende om mod væggen. Tiltalte brugte en arm og et greb om halsen. Tiltalte sagde, at hun ikke kom nogen steder resten af dagen.

X1 så det hele. Hun bad X1 om at løbe efter hjælp. Hun kom fri af tiltalte ved at rive sin jakke af. Hun løb uden for. X1 var løbet over til en dør for at få hjælp. Tiltalte truede, som beskrevet i anklageskriftet. Hun sagde til X1 at hun skulle komme tilbage, og de gik ind i lejligheden.

X1 gik lidt senere i skole, men hun måtte ikke gå nogen steder. Hun gav X1 et kram, og hun tænkte, at hun ikke ville se X1 igen. Hun kunne se på tiltalte, at han var meget vred. Foreholdt tiltaltes forklaring fastholdt hun sin egen forklaring. Der var to eller tre børn, som hentede X1 da hun skulle i skole. Hun måtte ikke gå ud og sige farvel, men hun gik ud til døren, og tiltalte var lige ved siden af hende. Hun kunne ikke løbe derfra. De gik ind i lejligheden igen. Tiltalte sagde, at hun ikke fik lov til at komme til et møde på kommunen kl. 9. Hun ringede derfor afbud til kommunen. Tiltalte ville have, at de kørte ind til V3 i By1.

Vedrørende forhold 20-21 forklarede hun, at tiltalte sagde, at de skulle i skoven. De ville også køre ind til V3. Det var ikke frivilligt, at hun fulgte med. Hun var bange, og hun havde tidligere prøvet at løbe fra tiltalte. Hun følte sig truet, og hun havde ikke lyst til at tage med. De kørte, og tiltalte var fortsat jaloux. Tiltalte slog hende på skulderen med knytnæve, og tiltalte skubbede hende. Tiltalte var helt oppe at ringe. Da de var kommet ind til V3 råbte tiltalte fortsat, og derfra kørte de ud i skoven, for der skulle hun ud at ligge. Tiltalte sagde, at hun skulle se, hvor hun skulle ligge. Hun begyndte at sige, at hun elskede ham, da hun var bange. De holdt ind på en rastepads, og tiltalte talte om, at hun skulle ud og ligge – at hun skulle dø. Hun var rædselsslagen. Hun var overbevist om, at tiltalte ville slå hende ihjel. Der var en kvinde i By3 som så, da de kørte, og hun så, at hun prøvede at løbe væk. På rasteplassen blev de siddende i bilen ved skoven. Hun følte,

at de sad længe i bilen. Hun vidste, at det ikke ville lykkedes at undløbe. Tiltalte ville også slå X1 ihjel og grave dem ned i skoven. Tiltalte truede, som beskrevet i anklageskriftet. Hun troede, at hendes sidste time var kommet. På vej fra V3 og ud til rastepladsen kunne hun ikke huske, om tiltalte slog. Tiltalte kørte på hende psykisk. Tiltalte var ikke ude at tisse på rastepladsen.

Vedrørende forhold 22 og 23 forklarede hun, at tiltalte faldt ned, og de kørte ind til V3 igen. De holdt på parkeringspladsen. Hun prøvede at løsne sikkerhedsselen, og han tog med en hånd fat om hendes hals og trak hende tilbage. Tiltalte forsøgte at kvæle hende, og hun kunne næsten ikke trække vejret. Hun fik tiltalte til at slippe, og de væltede herefter ud af bilen af fordøren i førersiden. Tiltalte sagde, at hun ikke måtte stikke af. Tiltalte landede lidt oven på hende. De rejste sig op, og tiltalte holdt fast i hende, og de gik ind til V3. Tiltalte holdt hende i trøjen, og hun blev tvunget ind til V3. Hun var bange. Tiltalte truede med bål og brand hele tiden. V3 var ikke vågen, da de kom ind. Hun kunne ikke huske, om tiltalte sagde noget.

Foreholdt ekstraktens side 243, forklarede hun, at tiltalte sagde, som beskrevet i anklageskriftet. Hun kunne ikke huske, at tiltalte havde slået hende på parkeringspladsen. Hun troede ikke, at der var nogle vidner til denne episode. Hun var blevet slået mange gange på turen fra By3. Det var slag med knytnæve på skulderen.

Vedrørende forhold 24 forklarede hun, at de kom ind i lejligheden, og tiltalte ville lave noget kaffe. Hun løb ud af lejligheden, men tiltalte fik fat i hende ude på vejen. Der var en overbo, som så det og bankede på vinduet. Tiltalte tog fat i hendes arm og skulder, og hun blev revet og tvunget ind i lejligheden igen. Hun kæmpede imod, men tiltalte holdt hende fast. Hun var meget bange. Inde i lejligheden igen stod V3 op. Hun overbeviste tiltalte om, at de fortsat skulle være kærester, og at de skulle opføre sig ordentligt. Hun måtte ikke røre telefonen for tiltalte. Tiltalte havde lagt telefonen på bordet ved ham selv. Hun talte i et par timer. De blev herefter enige om at hente X1 fra skole. Skolen ringede og sagde, at de gerne ville snakke med hende om noget, som X1 havde fortalt. Hun måtte først ikke køre til skolen, men tiltalte accepterede, og tiltalte ville med. Hun måtte ikke køre selv. De kørte til skolen, men tiltalte ville ikke have, at hun forlod bilen. Hun ringede til skolen og bad dem om at komme derud. Der kom to personer fra kommunen ud på parkeringspladsen. Tiltalte indrømmede, at han havde slået hende, og de lavede en aftale om et møde på kommunen. X1 havde fortalt om tiltaltes vold mod hende. Hun kunne ikke forlade bilen, og hun sagde ikke noget til kommunen, da hun var meget bange for, hvad tiltalte

ville gøre. De kørte hjem til lejligheden og ventede på X1. Tiltalte faldt lidt ned. Om aftenen kom udlejeren, da der havde været ballade. Udlejeren var der i ca. 30 minutter, og udlejeren fik kaffe. Hun turde ikke sige noget til udlejeren. Hendes veninde skrev til hende, men det var tiltalte, som svarede, men det vidste veninden godt. Tiltalte sagde mange gange, at han var sikker på, at hun havde været samme med V1 og at han ville brække kæben på hende, hvis han blev helt sikker. Tiltalte truede hende også med at ville slå hende ihjel. Overboen gestikulerede, at hun ville ringe til politiet, men tiltalte vinkede afværgende. Hun nikkede til overboen, da hun gerne ville have, at der blev ringet til politiet. Politiet kom ikke.

De gik ud for at handle til aftensmad. De købte pizzaer og andet. Hun vidste ikke, hvorfor hun ikke var flygtet eller havde råbt om hjælp. De handlede efter, at udlejeren havde været der.

Vedrørende forhold 25-26 forklarede hun, at tiltalte fortsat beskyldte hende for alt muligt. Tiltalte ville bare have, at hun skulle gå i seng. Tiltalte blev dog ved at vække hende og beskyldte hende for at have været sammen med andre mænd. Der kom en sms midt om natten, og herefter sagde tiltalte, at hendes far også sagde, at hun var fuld af løgn. X1 lå ved siden af. Hun fik slag på skulderen i løbet af natten. Det var altid med knyttet hånd. Hun kunne ikke huske, at hun var blevet ramt i hovedet. Hun og X1 blev i løbet af natten truet i overensstemmelse med anklageskriftet. Tiltalte ville slå dem ihjel, da hun ikke var bedre værd. Hun kunne ikke forlade lejligheden før næste eftermiddag. Tiltalte fulgte efter hende hele tiden. Hvis hun havde haft chancen for at løbe sammen med X1 så havde hun gjort det. Hun måtte ikke gå i bad, og hun måtte ikke få kaffe. Hun måtte ikke tage sin telefon. Hun måtte ikke få sin telefon, som lå på bordet. Hun turde ikke tage den. Det stoppede først, da politiet kom til stede om eftermiddagen tirsdag. Hun ringede afbud til mødet med kommunen, da tiltalte sagde, at hun ikke måtte køre nogen steder. Det var en ordre fra tiltalte. Hun havde svært ved at få kontakt til tiltalte, som var helt væk. Tiltalte havde selv svarene på alle hans egne spørgsmål. Hun fik om tirsdagen lov til at ringe til sin søster, og derefter kom politiet. Hun vidste ikke, om X1 var vågnet i løbet af natten. Hun var meget bange. Hun sendte X1 i skole om tirsdagen, mens hun var mandsopdækket af tiltalte. Hun måtte ikke gå med, men hun måtte godt give X1 en krammer.

Forevist billeder ekstraktens side 92 ff., forklarede hun, at skaderne stammede fra tiltaltes vold mod hende.

Foreholdt politiattest, ekstraktens side 98-99, forklarede hun, at hun havde forklaret, som beskrevet heri.

Hun var af hendes sagsbehandler indstillet til førtidspension, og hun skulle ikke i praktik.

V6 har vedrørende forhold 1 og 2 forklaret, at hun var taxa-chauffør. Hun kunne huske turen med en dame og en mand. Hun hentede dem på Sted1 og tiltalte satte sig ind foran, og damen ind på bagsædet i højre side. De var uvenner, og der var højroestet snak. Hendes fornemmelse var, at tiltalte var gal på forurettede. Forurettede prøvede at dæmpe tiltalte. Hun kunne ikke huske, hvad der nærmere blev sagt. Forurettede var meget ked af det. Hun kunne ikke huske, om forurettede græd. Hun kunne ikke huske, hvad der blev sagt. Tiltalte og forurettede havde ikke fat i hinanden, da de steg ind i taxaen.

Foreholdt ekstraktens side 58, øverst, forklarede hun, at hun havde forklaret sådan, og at det var rigtigt. Hun kunne ikke huske, om tiltalte vendte sig om mod forurettede på turen. Da de kom til Adresse1 fik hun sine penge, og hun kørte derfra. Hun havde ikke set tiltalte slå på forurettede på turen. Hun var oprørt over stemningen, og hun lagde ikke mærke til, om der blev slået. Hun fokuserede på sin kørsel. Hun kunne ikke udelukke, at der var blevet slået.

Foreholdt ekstraktens side 58, nederst, forklarede hun, at hun havde forklaret sådan, og at det var rigtigt. Hun så ikke, hvad der skete, efter at de var steget ud af taxaen. Det var tiltalte, som betalte. Forurettede steg selv ud af taxaen.

V7 har vedrørende forhold 1 og 2 forklaret, at hun boede på Adresse6 i By1 V3 var hendes nabo og en af hendes gode venner, og hun havde også før hilst på tiltalte. Der havde været tumult udenfor, hvor tiltalte og F1 havde skændtes. Det var nok i sommeren 2018. Hun gik ud og røg, og hun stod uden for. Hun hørte, at tiltalte og hans kæreste stod og diskutererede. De stod ved postkassen uden for døren. Hun så ikke, om de var kommet med en taxa. Hun hørte ikke, hvad der blev sagt. Hun sagde ind over hækken, "hvad sker der?". Tiltalte sagde, at det måtte hun spørge kæresten om. Hun så, at de skubbede til hinanden, men hun så ikke slag.

Foreholdt ekstraktens side 62, nederst, og side 63, forklarede hun, at hun havde forklaret sådan, og at det var rigtigt. Det var ikke voldsomt. Hun havde ikke set nogen andre episoder mellem tiltalte og hans kæreste.

I dag kunne hun kun huske, at der var tumult. Kæresten stod stille. Hun

havde set tiltalte og kæresten komme en gang imellem på senere tidspunkter, hvor de besøgte V3

V5 har forklaret, at hun var datter til F1. Hun vidste, hvem tiltalte var. Hun mødte tiltalte første gang i By7 i juni 2018. Tiltaltes adfærd var mærkelig, og hun kunne ikke rigtig få lov til at give F1 et kram. F1 og tiltalte havde skrevet sammen forud herfor. En uge senere bad F1 om, at hun hentede sin hund, fordi hunden var aggressiv over for tiltalte. Hun hentede hunden, selvom den aldrig havde været aggressiv. Efter at F1 første gang havde været oppe ved tiltalte, kom F1 hjem, og hun haltede meget voldsomt på det ene ben. F1 var også blå på halsen og på den ene kind. F1 sagde, at hun var faldet efter en bytur. Tiltalte var også med. Da de var nede ved engen, fortalte F1 at tiltalte var kommet til at skubbe hende op ad en væg. Det her var før den 7. juli 2018.

Vedrørende forhold 1-3 forklarede hun, at F1 ringede, da hun sad og spiste. Hun tog den ikke, men hun ringede lidt senere, hvor der først blev lagt på, men lidt efter tog F1 telefonen. F1 ville gerne hentes i By1. F1 var hos tiltaltes bror, og hun sagde ikke, hvorfor hun gerne ville hentes. Telefonen blev slukket. F1 ringede kort efter igen. F1 græd og begyndte at skribe. F1 sagde, at tiltalte skulle lade være med at slå hende, og at tiltalte skulle stoppe. Hun råbte i telefonen, at tiltalte skulle holde sig fra hendes mor. Der blev lagt på igen. Hun ringede op igen, og telefonen blev taget, men der var ingen, som sagde noget. Hun kunne høre, at F1's åndedræt var anstrengt. Hun gav telefonen til sin kæreste, som ringede op lidt efter og talte med tiltalte. Hun hørte, at tiltalte truede F1 som beskrevet i anklageskriftet.

Foreholdt ekstraktens side 196, forklarede hun, at hun havde forklaret sådan, og at det passede, at det var sket sådan. De kørte ned til F1's hus og hentede tiltaltes ting, hvorefter de kørte mod By1. Hendes kæreste talte med tiltalte for at få en adresse, men der blev bare lagt på. Hun fik senere fat i F1 som oplyste sin adresse. Da de nåede til By8 ringede F1 og sagde, at de skulle vende rundt, men det ville hun ikke. Der blev lagt på. De fik kontakt på Facetime, og F1 holdt telefonen helt op til øjnene og ansigtet. F1 var blåsort i hele ansigtet, og der blev igen lagt på. Herefter blev diverse opkald ikke taget. De kørte til By1 men de kunne ikke få kontakt til F1 og de fandt ikke ud af, hvor tiltalte og F1 var. Hun kontaktede politiet, som havde svært ved at hjælpe. 30 minutter senere skrev tiltalte til dem om, hvad de var bange for. De kørte rundt i 3-4 timer, men de

fandt ikke F1 .

Foreholdt ekstraktens side 197, forklarede hun, at hun havde forklaret sådan.

F1 havde haltet to gange, da hun kom hjem fra By1 . Hun prøvede at få F1 til at blive på Sted6 . Hun ville ikke have, at F1 tog X1 med til By1 for hun var bange for, at tiltalte ville slå F1 og X1 ihjel. Hun havde prøvet at have kontakt med F1 og X1 efter at de var flyttet til By1 . De tre havde et stærkt bånd, og det var hårdt, at de var flyttet. Det var sjældent, at F1 tog telefonen, og det var frustrerende.

X1 ville heller ikke snakke ret meget i telefonen. Hun vidste ikke hvorfor. Hun oplevede, at forbindelsen blev afbrudt midt i samtaler.

Vedrørende forhold 5-8, forklarede hun, at hun talte med F1 og det var en lettelse, at hun kunne tale med F1 i længere tid. F1 sagde, at tiltalte havde sparket hende i ansigtet flere gange, og at tiltalte havde beskyldt hende for at være sammen med F1's eksmand. X1 var gået i skole. F1 sagde også, at tiltalte havde stået bag en dør og skubbet F1 op af væggen med et halsgreb. F1 var gået tilbage til lejligheden for at hente X1's skoletaske. F1 sagde også, at tiltalte havde taget F1 med ud i skoven, hvor F1 skulle vælge, hvor hun skulle ligge, og at F1's børn også kunne komme med. F1 sagde, at hun kun havde tænkt på X1 . X1 havde været svær at snakke med efter forløbet. X1 kunne høre F1 skrigе, hver gang hun lukkede øjnene. X1 havde aldrig haft det sådan før. X1 var meget påvirket af forløbet. Selv i dag havde X1 det svært, da hun fortsat var bange.

Hun kunne ikke huske præcist, hvornår F1 og X1 flyttede til By1 . Hun måtte ikke besøge F1 i By1 . Det var den 7. juli 2018, hvor de kørte derop, at hun hørte, at der blev snakket om, at F1 skulle ud i skoven at ligge. Hun sagde til politiet, at de var kørt fra Sted6 og at tiltalte havde sagt, at de skulle mødes på politistationen. Hun fortalte politiet om tiltaltes trusler om, at F1 og hendes børn skulle ud i skoven og ligge. Politiet ville ikke hjælpe.

V4 har forklaret, at han var kæreste med V5 . Han havde mødt tiltalte først på sommeren 2018. Forholdet mellem F1 og tiltalte var fint. De var nyforelskede. De var ude at spise is, og det var hyggeligt. Anden gang, de mødtes, var det også helt normalt. Lidt senere begyndte der at være problemer. Den 7. juli 2018 havde de gæster til spisning. F1 ringede og var grædefærdig. F1 bad om, at de kørte til By1 med tiltaltes ting. De fik ikke at vide, hvad der var galt. De skulle køre med det samme. De kørte, da de var færdig med at spise. De ringede på vej derover, hvor de fik noget af en adresse, hvorefter forbindelsen blev

afbrudt. Senere fik de at vide, at de skulle køre til politistationen. Da de var ved By8 ringede F1 og sagde, at de skulle vende rundt. De fik ingen forklaring, og forbindelse blev afbrudt. De fortsatte mod By1. Han kunne høre tiltalte i baggrunden, som sagde, at de skulle vende om. Det lød som om, at F1 blev dikteret, hvad hun skulle sige. V5 holdt telefonen, og der var højtaler på. F1 skreg, og det lød som om, at F1 blev slået. Han kendte F1 og hun ville ikke skribe sådan, hvis der ikke var sket noget. De fortsatte til By1 og prøvede at finde adressen. De kørte rundt i By1 og ledte efter F1. V5 havde kontakt til politiet, men de kunne ikke hjælpe. De fik ikke kontakt til F1. Tiltalte skrev efterfølgende til dem, da de var på vej hjem. Tiltalte spurgte, hvad deres problem var.

De fik senere besøg af F1. Det var et par dage senere. F1 og tiltalte kom i weekenden efter for at hente X1. De prøvede at tale F1 til fornuft, men det lykkedes ikke. F1 virkede psykisk påvirket. Man kunne se, at F1 havde ekstremt meget sminke på, hvilket hun ikke plejede at have. Man kunne ane blå og gule mærker i F1's ansigt. F1 havde lovet at komme ned med X1 i en weekend, og hun kom ned med hende. De havde efterfølgende talt med F1 og F1 var meget påvirket af situationen i efteråret 2018. Da F1 var kommet på krisecenter, var hun meget påvirket. F1 havde også boet hos dem i 14 dage efterfølgende.

F1 havde fortalt om vold og frihedsberøvelse. Tiltalte havde slået hende, taget kvælertag på hende og udøvet psykisk vold mod hende. F1 sagde også, at hun var blevet truet. Tiltalte havde også kørt F1 ud i en skov, hvor F1 skulle vælge, hvor hun ville begraves.

V5 Facetime'ede meget kort med F1 på vejen til By1. Han så ikke, hvad der skete på samtalen. Han kunne ikke huske, hvornår F1 flyttede til By1. Det var nok lige før, at X1 skulle starte i skole. F1 afleverede X1 hos dem weekenden efter, at de havde været i By1. F1 kom med X1 alene, men da X1 blev hentet, var tiltalte med.

V3 har vedrørende forhold 3 forklaret, at han er bror til tiltalte. Han havde haft besøg af tiltalte og F1. Tiltalte boede hos ham i sommeren 2018. Han kunne ikke huske en voldsepisode mellem tiltalte og F1 den 7. juli 2018. Det var længe siden. Forholdet mellem F1 og tiltalte kørte op og ned. De var ikke altid lige enige. De skændtes nogle gange. Han havde ikke set vold mellem F1 og tiltalte. Han mener at kunne huske, at han var blevet afhørt af politiet.

Foreholdt ekstraktens side 70, øverst, forklarede han, at han havde forklaret noget i den stil til politiet. Han havde ikke hørt eller set mere end det

forklarede til politiet. F1 havde det udmærket med tiltalte. F1 haltede bagefter.

Foreholdt ekstraktens side 70, nedre del, forklarede han, at han ikke kunne huske, om han havde forklaret sådan til politiet. Han ville ikke udelukke at have forklaret sådan til politiet. De var mere eller mindre fulde hele tiden. Han kunne ikke huske noget i dag.

F2 har forklaret, at han ikke kendte tiltalte forud for episoden i forhold 5-8. Han var på Sted7 i By3. Han var gæst. V8 arbejdede på bodegaen, og det var hans ekskæreste. F1 og tiltalte var på bodegaen. De sad uden for, og han drak en øl med dem. Det var hyggeligt. Der kom nogle, som talte med F1. Tiltalte blev herefter meget sur, og der var ingen tvivl om, at tiltalte var sur på F1. F1 og tiltalte gik hjem. Kort efter kunne de høre et brag fra F1's lejlighed. De sagde for sjov, at nu fik F1 nogen på hovedet. Ca. 10 minutter senere kom F1 løbende tilbage i bare tæer. F1 var meget bange, og hun sagde, at tiltalte havde hans datter, og at tiltalte ville slå datteren ihjel. F1 havde blå mærker på brystet, og hun havde mærker på armen. F1 sagde, at tiltalte havde banket hende, og at tiltalte havde kastet hende ned i et bord. F1 sagde også, at tiltalte ville brænde hendes hænder på en kogeplade. F1 var rystet. Ham og en ven X2 gik over for at fat på datteren. Tiltalte åbnede døren, inden de kom helt derover. De fik ikke lov til at gå ind, men X2's kæreste fik lov til at gå ind efter datteren. Tiltalte gik tilbage på bodegaen, men tiltalte forlod bodegaen, da han bad tiltalte herom. Politiet kom kort efter.

Vedrørende forhold 11 forklarede han, at dagen efter havde F1 skrevet eller ringet til ham om, at han skulle komme til lejligheden. Da han kom ned foran lejligheden, stod F1 og nogle andre sammen. Tiltalte var også uden for lejligheden. F1 løb væk fra tiltalte, og tiltalte gik i rask tempo efter F1. F1 forsøgte at komme væk fra tiltalte, men tiltalte fulgte efter F1. Han stod ud af bilen, og F1 gemte sig bag ved ham. Tiltalte sagde, at F1 skulle komme ind i lejligheden. F1 og tiltalte talte sammen. Han sagde til tiltalte, at han skulle lade F1 være. Tiltalte sagde, at han skulle blande sig uden om. Tiltalte hævdede en stol og truede ham, og derefter gik tiltalte tæt på ham og spurgte, om tiltalte skulle smadre ham. Han gjorde ikke selv noget. Derefter slog tiltalte ham i maven med knyttet hånd. Det var ikke meget hårdt. Han fik også et lille skub på skulderen med flad hånd. Tiltalte gik tilbage til lejligheden og begyndte at smide ting ud fra lejligheden. Tiltalte slog for at markere. Han ringede til politiet, og de sagde,

at de var på vej. Tiltalte virkede meget aggressiv. Han talte med politiet, da politiet kom derud. Politiet spurgte kort, hvad der var sket. Han fortalte, at han var blevet slået, men det sagde betjenten, at han selv måtte anmelde. Han ringede dagen efter, men der skete ikke yderligere før i forbindelse med efterforskningen af F1's sag. Til stede var V9 X3 X4 V8

F1 og tiltalte. Han blev måske skubbet, for at tiltalte kunne komme over til F1.

Foreholdt hans opkald til politiet bekræftede han, at det var ham, som ringede til politiet.

V8 har vedrørende forhold 5-8 forklaret, at hun kendte tiltalte. Tiltalte og F1 var på bodegaen, og hun var på arbejde. Det var en stille og rolig aften, og alle hyggede sig. Der kom nogle udlændinge, som talte med F1. Tiltalte så pludselig vred ud, og hun fik en F1 fra F2 som stod udenfor om, at det ikke gik så godt. Da tiltalte og F1 var gået, fik hun at vide, at tiltalte var sur på F1. Hun stod udenfor, da F1 kom løbende i bare tæer. F1 sagde, at tiltalte ville slå hende og hendes datter ihjel. F1 sagde, at hun var blevet smidt rundt, og at tiltalte ville brænde F1's hænder på en kogeplade. Tiltalte ville også slå næsen ind i kraniet på datteren. De ringede til politiet. Nogle forsøgte at få datteren ud af lejligheden. F1 var meget i chok, og hun græd meget. Hun gemte F1 ude i køkkenet, da tiltalte kom tilbage på bodegaen. Hun bad tiltalte om at gå. Da tiltalte var taget med politiet, gik F1 over for at pakke sine ting. Hun havde ikke set mærker på F1 men F2 fortalte herom samme aften. Hun så, da F1 og tiltalte gik hjem. Det var omkring midnat. Hun vidste ikke præcist, hvornår F1 kom løbende tilbage. Det kunne måske godt passe med ca. 10-15 minutter senere.

Vedrørende forhold 11 forklarede hun, at F2 og hende blev bedt om at komme ned til lejligheden. Tiltalte og F1 var ude foran lejligheden, og tiltalte gik rundt efter F1. F1 prøvede at gemme sig bag ved hende og F2. F1 sagde, at hun var bange for tiltalte. F2 blev skubbet, men hun så det ikke helt præcist. F2 kom lidt ud af balance. De blev enige om at ringe til politiet igen. Udlejeren var også indblandet. Hun så ikke, at F2 blev slået.

Foreholdt ekstraktens side 288, forklarede hun, at hun havde forklaret sådan til politiet, og at det var også sket sådan. Hun var i tvivl om, hvorvidt F2 blev slået i maven. Politiet kom til stede.

V9 har vedrørende forhold 9 og 11 forklaret, at han havde en udlejningsejendom i By3 på Adresse2. Der var blevet ringet til ham fra bodegaen aftenen forinden, og han henviste dem til at ringe til politiet. Han fik besked på, at tiltalte var blevet hentet, og at der herefter var ro på. Næste dag ville F1 gerne tale med ham om det, som var sket aftenen før. Det var F1 som havde underskrevet lejekontrakten, men det var tiltalte, som betalte indskuddet. Han kom ind i lejligheden dagen efter. Tiltalte lå på gulvet, og han vækkede tiltalte. Tiltalte var sur på F1 og tiltalte kastede en pose med tøj ud af lejligheden. Der var nogle sprittere udenfor. Tiltalte kom udenfor og ville snakke med F1, F2 og V8, men det ville F1 ikke. Stemningen blev kørt lidt op. Tiltalte ville snakke med F1, men det ville F1 ikke. Han sagde til F2 at F2 ikke skulle blande sig. Tiltalte var jaloux. Tiltalte blev meget sur. F2 stod i vejen for tiltalte, og tiltalte skubbede F2 til siden. Han sagde til F2 at han ikke skulle blande sig, og han bad F2 om at ringe til politiet. Han så ikke F2 blive slået. Han tog tiltalte med ind i lejligheden for at få ham væk fra F1. Han var der, indtil han tog tiltalte med ind i lejligheden. Politiet kom efter noget tid. Han prøvede at dæmpe gemytterne. F1 var i en anden lejlighed. Tiltalte tog en taxa ind til byen, da politiet var kørt.

Han var også ude ved tiltalte og F1 på et senere tidspunkt. Han ville gerne høre til, hvordan F1 havde det. Han undrede sig over, at F1 var tilbage hos tiltalte. Tiltalte ville tale om at overtage lejligheden. Han fik kaffe og kage. Tiltalte sad med datteren og læste. Det var fredeligt det hele. Han kunne ikke forstå det efter alt det ballade. Han ville ikke lade tiltalte overtage lejligheden. F1 virkede ikke skræmt eller bange. Han var i lejligheden i ca. 20 minutter. Han så forinden, at tiltalte, F1 og X1 gik til købmanden for at handle. Alt så normalt ud. Han så det, fordi han var lidt tidligt på den. Han talte med en anden lejer, X5. X5 gav tiltalte en undskyldning for noget, som X5 havde skrevet på Facebook. Det tog kun ca. to minutter.

V10 har vedrørende forhold 20 og 21 forklaret, at hun havde været inde på bodegaen efter vasketøj. Hun så to personer ude på noget grus, som stod ca. 20 meter væk. Damen råbte, at manden ikke måtte slå hende. Det var om formiddagen. Hun kendte ikke de to personer. De stod foran lejligheden. De havde en heftig diskussion, men det var svært at høre det hele. Damen sagde gentagne gange, at han ikke måtte slå hende. Manden slog ikke kvinden. Kvinden virkede desperat. Hun blev stående for at se, hvad der skete. Manden og damen satte sig ind i en bil og kørte derfra. Hun var lidt urolig, da de kørte.

Foreholdt ekstraktens side 328, forklarede hun, at hun havde forklaret sådan. De kørte væk sammen. Hun kørte selv kort efter. Hun så på de to i ca. 10 minutter. De stod tæt på hinanden. Kvindens stemme var meget gennemtrængende og bønfyldende. De gik hver for sig hen til bilen.

V11 har vedrørende forhold 24 forklaret, at hun vidste, hvem tiltalte var, for tiltalte besøgte sin bror, som boede lige under hende. Hun havde mødt F1 og tiltalte flere gange sidste sommer ved hendes lejlighed. Hun havde set dem begge to komme gående med poser fra Netto. De havde hinanden i hånden. Lige pludselig var der en masse larm, og hun gik til vinduet og så, at tiltalte skubbede og slog F1. F1 faldt ikke til jorden. Tiltalte slog med knyttet hånd på F1's skulder, og hun bankede på ruden for at få det stoppet. Hun så kun et slag. Det var første gang, at hun så noget mellem de to. En anden gang så hun, at tiltalte slog og skubbede til F1 da de kom ud fra lejligheden nedenunder. F1 var på vej væk, og tiltalte kom efter F1. Tiltalte sparkede til F1's taske og slog F1 i ryggen. Hun kunne ikke se, om det var et slag med flad eller knyttet hånd. Tiltalte rev derefter F1 tilbage ind i lejligheden. F1 havde det ikke godt, og hun var ked af det. Hun åbnede vinduet og sagde til tiltalte, at han skulle stoppe. Tiltalte og F1 gik derefter ind i lejligheden, og tiltalte havde fat i F1 da de gik ind. Hun så ikke, at de forlod lejligheden senere. Hun hørte ikke noget efterfølgende. Hun havde ikke tidligere hørt støj fra lejligheden.

V12 har vedrørende forhold 24 forklaret, at hun var ansat som rådgiver i familieafdelingen ved By1's Kommune. Hun havde mødt tiltalte før. Hun blev bedt om at komme ud på By3's Skole. Der var kommet en henvendelse om, at der havde været noget tumult med et barn involveret. Hende og V13 kom ud på hjemmeadressen med politiet. Der var ingen hjemme, og de tog videre til By3's Skole for at tale med X1. V13 forsøgte at få fat på F1 og det lykkedes V13. De fik at vide, at F1 ville komme til skolen. F1 ville dog ikke komme ind på skolen, så de gik ud til F1 på parkeringspladsen. Da de kom ud, holdt der en bil, hvor tiltalte og F1 sad i. F1 sad på førersædet, og tiltalte sad ved siden af. V13 og hende havde en samtale med F1. De sagde, at de havde fået en henvendelse, og at de gerne ville have F1 med ind på skolen til en samtale. F1 ville ikke. Hun så F1 i øjnene, og hun fik en følelse af, at F1 var bange for tiltalte. F1's øjne var maniske og insisterende. Der var en trykket stemning. Tiltalte sagde på et tidspunkt, at

F1 kunne gå med ind, men det ville F1 ikke. De aftalte i stedet at mødes på rådhuset dagen efter. Tiltalte ville med til mødet, men de sagde, at det alene var forældremyndighedsindehaveren, der skulle med. Tiltalte og F1 bekræftede begge to, at der havde været tumult aftenen før. Hun så ikke, at F1 og tiltalte havde fysisk fat i hinanden. Hun så ikke skader på F1

Hun havde samtalen med X1 og X1 fortalte, at F1 og hende havde søgt tilflugt på en bodega, da tiltalte var vred. X1 fortalte, at hun havde hørt noget, som ikke var rart, men hun havde ikke set noget. X1 virkede upåvirket. Tiltalte fortalte, at han selv var blevet slået som barn, og at han havde haft en voldsom barndom. Det var primært tiltalte, som fortalte om dagen før. F1 bekræftede det. De gik afslutningsvist ind til X1 igen.

V13 har vedrørende forhold 24-26 forklaret, at hun var ansat ved By1's Kommune. Hun havde haft kontakt til tiltalte og F1 i den forbindelse. De tog ud til By3's Skole, fordi de havde fået en henvendelse. De kørte først til privatadressen, hvor der ikke var nogen hjemme. De kørte derefter til skolen for at tale med X1. X1 fortalte, at der havde været tumult i hjemmet, og at politiet havde været der. X1 var umiddelbart upåvirket af situationen. De fik kontakt til F1 som var ude at køre med tiltalte. Hun bad F1 om at komme til skolen for at tale med dem. F1 ville ikke komme ind på skolen, og F1 bad om, at de mødtes på parkeringspladsen. Hun og V12 gik ud på parkeringspladsen og hen til bilen. F1 og tiltalte sad i bilen. De spurgte igen, om F1 ville med ud af bilen og ind på skolen, men F1 ville ikke ud af bilen. F1 var meget bange, og F1 havde hele tiden øjenkontakt med dem. F1 havde også svært ved at svare dem på deres spørgsmål. Der var ingen tvivl om, at F1 var meget bange. De forklarede, hvorfor de var der. Tiltalte sagde, at han og F1 havde haft en diskussion aftenen før. Tiltalte sagde, at det ikke ville komme til at ske igen. Tiltalte sagde på et tidspunkt, at F1 bare kunne gå med, men det ville F1 ikke. De lavede i stedet en aftale om et møde på rådhuset dagen efter. F1 kom dog ikke dagen efter. F1 ringede og meldte afbud. Hun kunne ikke huske hvorfor. F1's øjne udtrykte frygt, og de havde det dårligt med at efterlade F1 med tiltalte, da der ikke var en god stemning. De havde fået at vide, at F1 aftenen før havde hentet hjælp på en bodega på grund af tiltalte. F1 var lidt misfarvet ved det ene øje. Hun så ikke andre skader på F1. Dagen efter var hun igen ude på F1's bopæl, da de havde fået en anonym anmeldelse om, at F1 havde fået trusler om at blive slået ihjel, og at F1 havde fået vist,

hvor F1 og X1 skulle begravnes. Hun og politiet kørte derfor derud igen dagen efter om eftermiddagen. De var i kontakt med F1 og tiltalte. Tiltalte sagde, at de bare kunne komme ind. De ville gerne snakke med F1. Tiltalte ville også gerne med ud og snakke, men F1 ville selv derud. De var to fra kommunen og to politifolk. De gik ned ad vejen med F1. F1 viste sine blå mærker på siden, ryggen, halsen og nakken. F1 sagde, at de ikke måtte efterlade hende hos tiltalte. F1 var bange og turde ikke være hos tiltalte. Tiltalte talte med politiet. F1 sagde, at hun ikke kunne forlade lejligheden selv.

Foreholdt ekstraktens side 172, nederst, forklarede hun, at hun havde forklaret sådan til politiet, og at det var rigtigt. De tog F1 med fra lejligheden, og de hentede efterfølgende X1.

V14 har vedrørende forhold 25-26 forklaret, at hun var ansat i By1's Kommune i familieafdelingen. Hun kunne godt huske, at de tog ud til Adresse2. Der var kommet en underretning om, at F1 blev tilbageholdt og udsat for noget. De tog derud, fordi der måske også var en pige i lejligheden. De kom derud med to politifolk. Tiltalte og F1 stod i gangen. X1 var der ikke. De ville gerne tale med F1 alene. Det var ikke først muligt at få F1 med ud, da F1 og tiltalte stod tæt sammen. F1 gestikulerede med et lille tegn til hende, at hun gerne ville ud. En af betjentene talte med tiltalte, og de tog F1 med et stykke væk fra lejligheden. F1 sagde, at hun var bange, og F1 viste dem skader på kroppen. F1 begyndte at græde og sagde, at de ikke måtte køre uden hende. F1 sagde, at tiltalte havde haft fat i hende. De tog F1 med fra lejligheden. Politiet tog tiltalte med til By1.

V1 har vedrørende forhold 25-28 forklaret, at han havde set tiltalte før. Han kendte også F1. Han havde talt med F1 om, hvordan F1's forhold var til tiltalte. F1 var ikke tryk ved at være sammen med tiltalte, fordi tiltalte slog F1. Han var på et tidspunkt ude ved F1 og tiltalte, da en veninde til F1 spurgte, om han ville køre derud for at se, om F1 var ok. Tiltalte ville først ikke åbne døren. Han kunne høre F1 i lejligheden. De måtte ikke tale med F1 og tiltalte smækkede bare døren i. Politiet kom, og der kom også to personer fra kommunen. De blev bedt om at køre F1 over på skolen for at hente X1 og så videre ind på kommunen, hvilket de gjorde. F1 sagde, at tiltalte havde holdt hende indespærret. F1 var rystet. F1 koncentrerede sig om X1.

Ham og hans søn havde været oppe ved hans forældre, og de var på vej tilbage. De gik på en sti, som var adskilt fra vejen med en græsribat. Der kom en bil kørende mod dem, og bilen gassede op. Han skubbede til hans søn, mens han selv sprang væk. Bilen kom lige over mod dem, og han tænkte kun på at komme væk. Tiltalte drejede af til sidst. Han blev bange for sin søn. Bilen holdt henover græsribatten og med det ene hjul på stien. Hvis de ikke var hoppet væk, var bilen kørt ind i dem. Tiltalte kørte bilen, og tiltalte sprang ud af bilen. Tiltalte skubbede ham på brystet, og han skubbede tiltalte tilbage. Han bad tiltalte om at stoppe, da hans søn var der, og tiltalte stoppede og kørte derfra. Han kunne ikke huske, om bilen holdt skrå eller lige. Hele bilen var inde over græsribatten. Han kunne ikke vurdere bilens hastighed.

V2 har vedrørende forhold 27-28 forklaret, at han gik og hørte musik, og at han ikke rigtig lagde mærke til, hvad der skete. Der holdt pludselig en bil. Han så ikke, at der kom en bil imod ham. Han blev skubbet til siden af sin far, og så holdt der en bil. Han kiggede mest i sin telefon. Da han så bilen, var den nogle meter væk. Han så ikke, hvor hurtigt bilen kom imod ham. Han så ikke, om bilen kørte hen over noget græs. Der var en person, som talte med hans far. De snakkede bare. Der skete ikke yderligere.

Foreholdt ekstraktens side 366, øverst, forklarede han, at han nok havde forklaret sådan til politiet, men han kunne ikke huske det i dag.

F3 har vedrørende forhold 30-31 forklaret, at hun havde været kæreste med tiltalte. Det var i perioden fra august 2017 til januar 2018. I starten var forholdet godt, men det ændrede sig. Det startede med, at tiltalte hele tiden spurgte, hvad hun lavede. Hun følte, at hun skulle stå skoleret. De havde den 4. november 2017 været til en koncert sammen, og stemningen var god. Da de kom hjem, opstod der uoverensstemmelser. Hun fik en besked på telefonen fra en ekskæreste, og tiltalte blev sur. Hun blev beskyldt for at være utro, og tiltalte truede hende med at ville skade hendes børn. Tiltalte tog fat i hendes hals, og hun hyperventilerede og besvimede. Hun mente, at tiltalte slog hende i maven. Hun kunne ikke huske at være blevet slået andre steder. Ekskæresten sendte et nøgenbillede af sig selv.

Foreholdt ekstraktens side 392, øverst, forklarede hun, at hun havde forklaret sådan, og at det var sket sådan. Hun stoppede forholdet kort efter,

men de genoptog det senere. Den 25. januar 2018 var hun nede ved tiltalte for at aflevere nogle ting til tiltalte. Hun kom derned om formiddagen lidt efter kl. 9. Tiltalte kom ud og sagde, at hun også skulle have nogle ting med. Tiltalte tilbød hende kaffe, og hun gik ind og satte sig ned. Tiltalte beskyldte hende igen for at være sammen med andre mænd. Hun ville gå og rejste sig op. Tiltalte skubbede hende ned i sofaen, og tiltalte sagde, at han ikke var færdig med at snakke. Hun følte ikke, at det ville ende godt. Hun kunne ikke gå, for så ville tiltalte skubbe hende ned igen. Hun prøvede lidt efter igen at rejse sig op, for tiltalte fortsatte med at råbe og skringe. Tiltalte tog fat i hende og skubbede hende ind i væggen. Tiltalte sagde, at han ikke var færdig. Hun begyndte at græde og bad tiltalte om at stoppe. Tiltalte svingede op og ned i humør. De satte sig ned for at snakke igen. Tiltalte var rolig først, men så kørte tiltaltes temperament op igen. Hun forsøgte at gå for 3. gang. Hun blev igen skubbet ind i væggen, og faldt ned på jorden. Tiltalte holdt hende nede, og hun prøvede at kravle ud af lokalet. Tiltalte sagde, at hun ikke skulle gå. Hun satte sig op i sofaen igen. Tiltalte tog en ledning og viste den til hende og spurgte, hvad hun troede, at han ville bruge den til. Hun blev meget bange. Hun spurgte igen, om hun måtte gå, men det måtte hun ikke. Tiltalte fortsatte beskyldningerne, og hun talte tiltalte efter munden. Hun røg ned på en madras de gange, hvor hun blev skubbet ind i væggen. Hun blev både slået i hovedet og maven med knyttet hånd. Hun mente, at det var med knyttet hånd, men det kunne også godt være med flad hånd. Hun blev også slået med en træsko. Hun talte tiltalte efter munden. Tiltalte gik ned efter cigaretter, og hun turde ikke gå. Hun var bange for, at tiltalte skulle smadre bilen, hvis hun forsøgte at køre. Hun kom derfra mellem kl. 13 og 14.

Hun havde tidligere i januar været nede og aflevere et tørrestativ til tiltalte. Hun havde en veninde med. Tiltalte stod og råbte og skreg.

Foreholdt ekstraktens side 392, nederst, forklarede hun, at hun havde forklaret sådan til politiet. Hun regnede med, at hun bare kunne sætte tiltaltes ting af, da hun kom derned igen. Hun gik ind til kaffe, fordi hun troede, at de kunne tale almindeligt sammen.

Hun havde efterfølgende haft kontakt til tiltalte for at få nogle billeder. Hun havde ikke forsøgt at trække anmeldelsen tilbage.

Af en politiattest af 1. september 2018 vedrørende F1 fremgår det, at hun den 28. august 2018 kl. 18.00 henvendte sig på Skadestuen By1 Under pkt. 3b Hvorledes angives skaden at være sket?, fremgår følgende :

"Undersøgtes kæreste har angiveligt overfaldet hende og tildelt hende adskillige lussinger samt adskillige gange fastholdt hende i hugsiddende stilling samt forsøgt at sparke hende i hovedet. Har sparket hende i maven samt klemt hårdt mod hendes ører. Er blevet tildelt adskillige slag på armene og slynget mod gulvet og slået højre skulder. Angiver at hun efterfølgende er blevet frihedsberøvet fra mandag den 27-08-2018 til den 28-08-2018 kl. ca 15:00"

Under pkt. 5 Det objektive fund, fremgår det:

- "a) 3x7 cm stor hævelse med rødme over venstre kæbeben.*
- b) Bag venstre øre 2 parallelle rifter på 12-14 mm med en afstand imellem på 6-7 mm.*
- c) Bag højre øre sv til omslagsfolden en rift på 10 mm*
- d) På toppen af højre skulder et område på 8x12 cm med blålig misfarvning og på bagsiden ind mod ryggen to elementer med blålig misfarvning på 12-15 mm. (blodudtrædninger)*
- e) ved roden af halsen 4 cm lang rift i huden ned mod kravebenet på 1/2-1 mm.*
- f) på højre overarm 2 områder med blodudtrædninger på ca 2x4 cm og 1x1 1/2 cm og et område på 3x4 1/2 cm med punktformige blodninger.*
- g) midt på venstre overarm firkantet område på 2 1/2x 5 1/2 cm med blålig misfarvning og på indersiden et område længdegående på 5x8 cm med blålig misfarvning (blod underløbet mærke)*
- h) På venstre underarm på indersiden, 10 cm fra håndleddet et blåt mærke på 2 1/2 cm i diam.*
- l) Der er Ikke fundet mistanke om brud på armene eller skulder."*

Af en politiattest af 22. februar 2018 vedrørende F3 fremgår det, at hun den 25. januar 2018 kl. 16.27 henvendte sig på By10 Hospital. Under pkt. 3b Hvorledes angives skaden at være sket?, fremgår følgende :

"Pt. har fået knytnæveslag i ansigt, hoved, kroppen og extremiteter samt et slag med træsko på extremiteter samt kroppen."

Under pkt. 5 Det objektive fund, fremgår det:

"Hævelse samt lyseblå misfarvninger over ve.side af hovedet, bg. kinder. Blodansamling sv.til underlæben på venstre side. Blødning fra tandkød. Hævelse samt lyseblå misfarvning sv.til hagen + ømhed ved tryk. Ømhed på venstre side af brystkasse i nedre del. Ingen synlige læsioner. Trykømhed i maven, spec. på vensre side.

Multiple hævelser og blå mærker sv. til bg. overarme samt bg. underarme, ømhed ved tryk.

Let hævelse sv. til venstre lår i midten på for- og ydresiden"

Tiltalte er tidligere straffet i alt fem gange for vold og røveri, senest ved Retten i Hjørrings dom af 11. februar 2015 med fængsel i 60 dage for overtrædelse af straffelovens § 244, jf. § 247, stk. 1.

Tiltalte er ved Retten i Holstebro dom af 26. januar 2009 frataget førerretten i 10 år fra den 28. april 2009 indtil den 27. april 2019.

Tiltalte har været frihedsberøvet siden den 20. september 2018.

Retten's begrundelse og afgørelse

Forhold 1 og 2:

Tiltalte har nægtet sig skyldig og forklaret, at han ikke havde haft fat i forurettede.

Anklagemyndigheden har endeligt påstået frifindelse vedrørende vold mod forurettede under køreturen i taxaen. Under henvisning hertil og efter en samlet vurdering af denne del af forholdene frifindes tiltalte for at have slået forurettede under køreturen i taxaen.

Forurettede har troværdigt forklaret, at tiltalte rev hende ud af taxaen, så hun faldt ned på jorden, og at tiltalte efterfølgende slog hende i maven med knyttet hånd. Forklaringen understøttes af de forklaringer, som V7 og V5 har afgivet. Under henvisning hertil tilsidesætter retten tiltaltes forklaring, og tiltalte er herefter skyldig i overensstemmelse med anklageskriftet i den resterende del af forholdene.

Retten vil nedenfor tage samlet stilling til, hvorvidt straffelovens § 244, stk. 2, kan finde anvendelse i disse forhold.

Forhold 3:

Tiltalte har erkendt at have slået forurettede på låret, men han har i øvrigt nægtet sig skyldig.

Forurettede har troværdigt forklaret, at tiltalte gav hende en albue på næsen, så det begyndte at bløde, at tiltalte kastede hende ind under spisebordet, at tiltalte tog fat om hendes hoved, så hun fik tiltaltes knæ i hovedet, og at hun fik et knæspark på låret. Forklaringen understøttes af den forklaring, som V3 har afgivet til politiet, og som han har bekræftet i retten. Under henvisning hertil tilsidesætter retten tiltaltes forklaring, og tiltalte er herefter skyldig i overensstemmelse med anklageskriftet.

Retten vil nedenfor tage samlet stilling til, hvorvidt straffelovens § 244, stk.

2, kan finde anvendelse i dette forhold.

Forhold 4:

Tiltalte har nægtet sig skyldig og forklaret, at han ikke slog forurettede på køreturen.

Forurettede har troværdigt forklaret, at hun blev slået af tiltalte, som beskrevet i anklageskriftet. Forklaringen understøttes af politiattesten. Under henvisning hertil tilsidesætter retten tiltaltes forklaring, og tiltalte er herefter skyldig i overensstemmelse med anklageskriftet.

Retten vil nedenfor tage samlet stilling til, hvorvidt straffelovens § 244, stk. 2, kan finde anvendelse i dette forhold.

Forhold 5-8:

Tiltalte har erkendt at have slået forurettede mange gange på skulderen og overarmen med flad hånd. Tiltalte har i øvrigt nægtet sig skyldig.

Forurettede har troværdigt forklaret, at tiltalte udøvede vold og ulovlig tvang og fremsatte trusler, som beskrevet i anklageskriftet. Forklaringen understøttes af alarmopkaldet og de forklaringer, som F2 og V8 har afgivet, hvorefter forurettede var meget bange og fortalte om trusler og vold, da hun kom løbende tilbage til værtshuset. Under henvisning hertil tilsidesætter retten tiltaltes forklaring, og tiltalte er herefter skyldig i vold, ulovlig tvang og trusler, som beskrevet i anklageskriftet.

F2 og V8 har samstemmende forklaret, at der gik 10-15 minutter, fra tiltalte og forurettede forlod værtshuset, og indtil forurettede kom løbende tilbage. Under henvisning hertil og efter en samlet vurdering af forurettedes forklaring er det henset til den tidsmæssige udstrækning og uanset, at det må lægges til grund, at tiltalte låste døren til lejligheden, ikke godtgjort, at forurettede var frihedsberøvet i et sådant omfang, at det kan henføres til straffelovens § 261, stk. 1. Tiltalte frifindes derfor for denne del af forholdene.

Retten vil nedenfor tage samlet stilling til, hvorvidt straffelovens § 244, stk. 2, kan finde anvendelse i disse forhold.

Forhold 9:

Tiltalte har uden forbehold erkendt sig skyldig. Tilståelsen støttes af de oplysninger, der i øvrigt foreligger. Det er derfor bevist, at tiltalte er skyldig.

Forhold 11:

Tiltalte har nægtet sig skyldig og forklaret, at han ikke havde skubbet til eller slået forurettede i maven.

Anklagemyndigheden har endeligt påstået frifindelse for at have slået foruret-

tede i maven. Under henvisning hertil og efter en samlet vurdering af forholdet frifindes tiltalte for at have slået forurettede i maven.

Forurettede har forklaret, at han fik et lille skub på skulderen med flad hånd af tiltalte, og at han måske blev skubbet af tiltalte, for at tiltalte kunne komme over til F1 .

F1 har forklaret, at tiltalte skubbede forurettede, men at forurettede blev stående.

Under henvisning hertil er det ikke tilstrækkeligt godtgjort, at tiltaltes skub til forurettede havde en sådan karakter, at det kan henføres til straffelovens § 244, stk. 1.

Forhold 12 og 13.

Tiltalte har uden forbehold erkendt sig skyldig. Tilståelsen støttes af de oplysninger, der i øvrigt foreligger. Det er derfor bevist, at tiltalte er skyldig.

Forhold 15-17:

Tiltalte har nægtet sig skyldig og forklaret, at han ikke havde udøvet vold eller fremsat trusler over for forurettede.

Forurettede har troværdigt forklaret, at tiltalte tog fat om halsen på hende og svingede hende op mod væggen, og at tiltalte fremsatte trusler, som beskrevet i anklageskriftet. Tiltalte tvang hende endvidere til at blive i lejligheden. Forklaringen understøttes af den forklaring, som X1 har afgivet. Under henvisning hertil tilsidesætter retten tiltaltes forklaring, og tiltalte er herefter skyldig i overensstemmelse med anklageskriftet.

Retten vil nedenfor tage samlet stilling til, hvorvidt straffelovens § 244, stk. 2, kan finde anvendelse i disse forhold.

Forhold 20 og 21:

Tiltalte har nægtet sig skyldig og forklaret, at han alene skændtes med forurettede på turen.

Forurettede har troværdigt forklaret, at tiltalte slog hende med knyttet hånd på skulderen, og at tiltalte truede hende, som beskrevet i anklageskriftet. Forklaringen understøttes af politiattesten og af, at forurettede efterfølgende har fortalt om truslerne til bl.a. V5 : Under henvisning hertil tilsidesætter retten tiltaltes forklaring, og tiltalte er herefter skyldig i overensstemmelse med anklageskriftet.

Retten vil nedenfor tage samlet stilling til, hvorvidt straffelovens § 244, stk. 2, kan finde anvendelse i disse forhold.

Forhold 22 og 23:

Tiltalte har nægtet sig skyldig og forklaret, at han ikke havde udøvet vold eller ulovlig tvang over for forurettede.

Forurettede har troværdigt forklaret, at tiltalte på parkeringspladsen forsøgte at kvæle hende, og at hun næsten ikke kunne trække vejret. Hun blev herefter tvunget ind i lejligheden. Under henvisning hertil tilsidesætter retten tiltaltes forklaring, og tiltalte er herefter i dette omfang skyldig i overensstemmelse med anklageskriftet.

Forurettede har ikke forklaret, at tiltalte slog hende på armen med knyttet hånd, og tiltalte frifindes derfor for denne del af forholdene.

Efter forurettedes forklaring om tiltaltes halsgreb og uden anden bevisførelse er det ikke tilstrækkelig godtgjort, at halsgrebet kan henføres til straffelovens § 245, stk. 1, og tiltalte er derfor alene skyldig i vold, jf. straffelovens § 244, stk. 1.

Retten vil nedenfor tage samlet stilling til, hvorvidt straffelovens § 244, stk. 2, kan finde anvendelse i disse forhold.

Forhold 24:

Tiltalte har nægtet sig skyldig og forklaret, at han ikke havde udøvet ulovlig tvang eller været truende over for forurettede.

Forurettede har troværdigt forklaret, at hun prøvede at løbe fra lejligheden, men at tiltalte fik fat i hende og tvang hende tilbage til lejligheden. Hun måtte ikke forlade bilen ved By3's Skole, og de talte med repræsentanter fra kommunen på parkeringspladsen. Forklaringen understøttes af de forklaringer, som V11, V12 og V13 har afgivet. Under henvisning hertil tilsidesætter retten tiltaltes forklaring, og tiltalte er herefter skyldig i overensstemmelse med anklageskriftet.

Forhold 25 og 26:

Tiltalte har nægtet sig skyldig og forklaret, at han ikke havde frihedsberøvet forurettede eller udøvet vold eller ulovlig tvang over for forurettede.

Forurettede har troværdigt forklaret, at hun blev slået med knyttet hånd på skulderen i løbet af natten, og at hun ikke kunne forlade lejligheden, idet tiltalte fulgte efter hende hele tiden. Tiltalte truede hende og X1 i overensstemmelse med anklageskriftet. Forklaringen understøttes af politiattesten. Under henvisning hertil tilsidesætter retten tiltaltes forklaring, og tiltalte er herefter skyldig i overensstemmelse med anklageskriftet, dog således at tiltalte frifindes for at have slået forurettede i hovedet.

Efter forurettedes forklaring, den tidsmæssige udstrækning af tiltaltes tilbageholdelse af forurettede og efter en samlet vurdering af nærværende forhold

og forløbet i døgnnet forud herfor, er det godtgjort, at tiltalte har frihedsberøvet forurettede, jf. straffelovens § 261, stk. 1.

Retten vil nedenfor tage samlet stilling til, hvorvidt straffelovens § 244, stk. 2, kan finde anvendelse i disse forhold.

Straffelovens § 244, stk. 2, i relation til forhold 1-8, 15-17, 20-23 og 25-26:

Tiltalte har jf. ovenfor udøvet vold over for forurettede, som tiltalte var i forhold til, den 7. juli 2018 og igen i dagene fra den 24. - 28. august 2018. Volden har særligt i den sidste periode været vedvarende, idet forurettede eksempelvis løbende blev slået på skulderen med knyttet hånd. Under henvisning hertil og efter en samlet vurdering af forholdene er disse med rette henført til straffelovens § 244, stk. 2.

Forhold 27 og 28:

Tiltalte har erkendt at have kørt uden førerret, men han har nægtet at have overtrådt straffelovens § 252.

V1 har forklaret, at hans søn og ham gik på en sti langs vejen, og at tiltalte gassede op og kørte mod dem, så de måtte springe væk for ikke at blive påkørt af tiltalte. Tiltalte holdt delvist oppe på stien, da tiltalte steg ud af bilen. Forklaringen understøttes af den forklaring, som

V2 har forklaret, hvorefter han blev skubbet til siden af sin far. Under henvisning hertil tilsidesætter retten tiltaltes forklaring, og tiltalte er herefter skyldig i overensstemmelse med anklageskriftet.

Forhold 30:

Tiltalte har uden forbehold erkendt sig skyldig. Tilståelsen støttes af de oplysninger, der i øvrigt foreligger. Det er derfor bevist, at tiltalte er skyldig.

Forhold 31:

Tiltalte har nægtet sig skyldig.

Forurettede har troværdigt forklaret, at hun blev slået flere gange med knyttet hånd i hovedet og i maven, og at hun blev skubbet ind i væggen og ned på en madras. Hun forsøgte at forlade stedet tre gange, men tiltalte ville ikke lade hende gå. Forklaringen understøttes af politiattesten og billederne i sagen. Under henvisning hertil er tiltalte skyldig i overensstemmelse med anklageskriftet.

Efter forurettedes forklaring, den tidsmæssige udstrækning af tiltaltes tilbageholdelse af forurettede og efter en samlet vurdering af forholdet, er det godtgjort, at tiltalte har frihedsberøvet forurettede, jf. straffelovens § 261, stk. 1.

Tiltalte er herefter skyldig i overtrædelse af straffelovens § 244, stk. 2, jf. stk. 1, til dels jf. § 21, jf. § 247, stk. 1, § 261, stk. 1, § 260, stk. 1, nr. 1, til dels

jf. § 21, § 266, § 264, stk. 1, nr. 1, § 291, stk. 2 og § 252, samt færdselslovens § 117 a, stk. 2, jf. stk. 1.

To voterende udtaler herefter:

Efter en samlet vurdering af de forhold, som tiltalte er fundet skyldig i, samt tiltaltes personlige forhold kan straffen passende fastsættes til fængsel i 2 år.

1 voterende udtaler herefter:

Efter en samlet vurdering af de forhold, som tiltalte er fundet skyldig i, samt tiltaltes personlige forhold kan straffen passende fastsættes til fængsel i 2 år 6 måneder.

Efter stemmeflertallet fastsættes straffen for tiltalte til fængsel i 2 år.

Tiltalte fratages retten til at føre motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, bortset fra lille knallert, i 1 år fra den 28. april 2019, jf. færdselslovens § 126, stk. 1, nr. 4, jf. § 128.

Retten tager erstatningspåstandene til følge som nedenfor bestemt. Retten henviser F1's krav på erstatning for tingskade til eventuelt civilt søgsmål, da disse ikke er dokumenteret. Retten henviser endvidere F1's krav på godtgørelse for svie og smerte til eventuelt civilt søgsmål, da der er oplyst om en konkurrerende skadesårsag i forhold til en arbejdesulykke i april 2018.

Retten har ved fastsættelsen af godtgørelse for tort lagt vægt på forholdenes karakter, herunder frihedsberøvelsernes varighed.

Thi kendes for ret:

Tiltalte T skal straffes med fængsel i 2 år.

Tiltalte skal fratages retten til at føre motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, bortset fra lille knallert, i 1 år fra den 28. april 2019.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger.

Tiltalte skal inden 14 dage til F1 betale godtgørelse for tort med 40.000 kr. med tillæg af procesrente fra den 13. marts 2019.

Tiltalte skal inden 14 dage til F3 betale godtgørelse for tort med 10.000 kr. med tillæg af procesrente fra den 11. marts 2019.

Kristian Palmann Jensen

Udskriftens rigtighed bekræftes.
RETTEN I VIBORG, den 4. april 2019

Lise Sigaard Hesthaven
Retsassistent